

## บทที่ 5 ผลการวิจัย

คณะผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมแบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่าง จากสถาบันการเงินทั้ง 6 แห่ง ที่มีประสบการณ์ทำงานทางด้านสินเชื่อกับสถาบันการเงินที่กำลังทำงานอยู่มากกว่า 1 ปี ทั้งสิ้น 227 ชุด โดยแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนมาและมีความสมบูรณ์เพียงพอที่จะใช้ประโยชน์ได้ ซึ่งสามารถเก็บตัวอย่างได้ตามที่คณะผู้วิจัยกำหนดไว้ว่าจำนวนตัวอย่างของแต่ละสถาบันการเงินที่เก็บได้จริงต้องมีปริมาณมากกว่าหรือเท่ากับจำนวนตัวอย่างที่กำหนดไว้ในบทที่ 3 ดังแสดงในตาราง 5.1

ตาราง 5.1 จำนวนตัวอย่างที่กำหนดไว้และที่เก็บได้จริงจากแต่ละสถาบันการเงิน

สถาบันการเงิน	จำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม			
	ที่กำหนดไว้		ที่เก็บได้จริง	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน)	45	21.2	48	21.1
ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน)	46	21.7	50	22.0
ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน)	33	15.6	34	15.0
ธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน)	32	15.1	32	14.1
ธนาคารทหารไทย จำกัด (มหาชน)	26	12.2	26	11.5
ธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย	30	14.2	37	16.3
<b>รวม</b>	<b>212</b>	<b>100.0</b>	<b>227</b>	<b>100.0</b>

จากการประมวลผลข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม โดยการคำนวณค่าทางสถิติที่เกี่ยวข้องด้วยโปรแกรม SPSS for Windows Version 15.0 คณะผู้วิจัยได้สรุปผลที่เป็นสาระสำคัญสำหรับงานวิจัยในครั้งนี้โดยแบ่งผลการวิจัยเป็นประเด็นที่สำคัญ 6 ประเด็นดังนี้

- 5.1 ผลการวิจัยจากสถิติเชิงพรรณนา
- 5.2 การเปรียบเทียบระดับการให้ความสำคัญในแต่ละตัวแปรของแต่ละสถาบันการเงิน
- 5.3 การวิเคราะห์ปัจจัย (Factor Analysis)
- 5.4 การทดสอบว่าปัจจัยใดมีผลต่อการพิจารณาอนุมัติสินเชื่อให้กับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมของสถาบันการเงิน
- 5.5 การเรียงลำดับความสำคัญของแต่ละปัจจัยระหว่างธนาคารพาณิชย์เอกชนกับสถาบันการเงินเฉพาะกิจของรัฐ

5.6 การเปรียบเทียบการให้ระดับความสำคัญกับปัจจัยระหว่างธนาคารพาณิชย์เอกชน กับสถาบันการเงินเฉพาะกิจของรัฐ

5.7 สรุปข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากแบบสอบถาม

## 5.1 ผลการวิจัยจากสถิติเชิงพรรณนา

### 5.1.1 ลักษณะทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผู้ตอบแบบสอบถามกลุ่มใหญ่ที่สุด (ร้อยละ 22.0) มีอายุระหว่าง 26-30 ปี โดยมีสัดส่วนของเพศชายและหญิงที่ใกล้เคียงกัน และมีระดับการศึกษาอยู่ 2 ระดับ คือปริญญาตรีและปริญญาโท ซึ่งจำนวนของผู้ที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทมีสูงกว่าเล็กน้อย แต่มีอัตราส่วนที่ใกล้เคียงกัน

เมื่อพิจารณาถึงประสบการณ์ทางด้านสินเชื่อของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามกลุ่มใหญ่ที่สุด (ร้อยละ 33.5) มีประสบการณ์ทำงานด้านสินเชื่อในสถาบันการเงินที่กำลังทำงานอยู่ระหว่าง 1-2 ปี แต่ถ้าพิจารณาถึงประสบการณ์ในการทำงานด้านสินเชื่อรวม จะพบว่า ร้อยละ 40.1 ของผู้ตอบแบบสอบถาม มีประสบการณ์ทำงานด้านสินเชื่อรวมมากกว่า 10 ปี ซึ่งแสดงให้เห็นว่า กลุ่มตัวอย่างของงานวิจัยนี้ เป็นพนักงานสินเชื่อที่มีประสบการณ์ค่อนข้างสูงในการทำงานด้านสินเชื่อ ซึ่งน่าจะเป็นผู้ที่สามารถตอบคำถามของงานวิจัยนี้ได้เป็นอย่างดี

ตาราง 5.2 ลักษณะทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คุณสมบัติ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
<b>1. ช่วงอายุ</b>		
21 - 25 ปี	31	13.7
26 - 30 ปี	50	22.0
31 - 35 ปี	41	18.1
36 - 40 ปี	43	18.9
41 - 45 ปี	38	16.7
46 - 50 ปี	17	7.5
51 - 55 ปี	5	2.2
มากกว่า 55 ปี	2	0.9
รวม	227	100.0

คุณสมบัติ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
<b>2. เพศ</b>		
ชาย	115	50.7
หญิง	112	49.3
รวม	227	100.0
<b>3. ระดับการศึกษา</b>		
ปริญญาตรี	103	45.4
ปริญญาโท	124	54.6
รวม	227	100.0
<b>4. ประสบการณ์ด้านสินเชื่อบริการ</b>		
1 - 2 ปี	59	26.0
3 - 5 ปี	42	18.5
6 - 10 ปี	35	15.4
มากกว่า 10 ปี	91	40.1
รวม	227	100.0
<b>5. ประสบการณ์ด้านสินเชื่อบริการในสถาบันการเงินที่กำลังทำงานอยู่</b>		
1 - 2 ปี	76	33.5
3 - 5 ปี	60	26.4
6 - 10 ปี	37	16.3
มากกว่า 10 ปี	54	23.8
รวม	227	100.0

### 5.1.2 ความสำคัญของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต่อระบบเศรษฐกิจไทย

จากผู้ตอบแบบสอบถามทั้งสิ้น 227 ราย พบว่า ร้อยละ 63.44 ของพนักงานสินเชื่อของสถาบันการเงินที่ดูแลลูกค้าวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ทั้งจากธนาคารพาณิชย์เอกชนและสถาบันการเงินเฉพาะกิจของรัฐ มีความเห็นว่าวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมีความสำคัญต่อระบบเศรษฐกิจไทยในระดับ “มาก” ดังแสดงในตาราง 5.3

ตาราง 5.3 ความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามต่อความสำคัญของวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อมต่อระบบเศรษฐกิจไทย

ระดับความสำคัญของวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อมต่อระบบเศรษฐกิจไทย	รวม	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ
น้อยมาก (1)	0	0.00
น้อย (2)	4	1.76
ปานกลาง (3)	47	20.70
มาก (4)	144	63.44
มากที่สุด (5)	32	14.10
<b>รวม</b>	<b>227</b>	<b>100.00</b>
ค่าเฉลี่ย (Mean)	3.9	
ค่ามัธยฐาน (Median)	4.0	
ค่าฐานนิยม (Mode)	4.0	
ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)	0.64	

### 5.1.3 บทบาทของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต่อระบบเศรษฐกิจของประเทศไทย

คำถามเกี่ยวกับการจัดลำดับว่าวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม มีบทบาทต่อระบบเศรษฐกิจไทยในด้านใดบ้าง โดยเรียงลำดับจากมากไปน้อย 3 ลำดับ จะถูกนำมาแทนค่าด้วยคะแนนดังต่อไปนี้

ลำดับที่ 1 เท่ากับ 3 คะแนน

ลำดับที่ 2 เท่ากับ 2 คะแนน

ลำดับที่ 3 เท่ากับ 1 คะแนน

จากการสรุปผลการตอบแบบสอบถามทั้ง 227 ชุด พบว่าบทบาทของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในการส่งเสริมการจ้างงานมีคะแนนสูงที่สุด ตามมาด้วยการนำรายได้เข้าประเทศ การเพิ่มทางเลือกให้กับผู้บริโภค และการสนับสนุนวิสาหกิจขนาดใหญ่ ตามลำดับ ดังรายละเอียดในตาราง 5.4

ตาราง 5.4 คะแนนรวมของ ลำดับความสำคัญของบทบาทของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม  
ต่อระบบเศรษฐกิจของประเทศไทย

อันดับที่	บทบาทของ SMEs	ลำดับ ความสำคัญ	คะแนน	จำนวน (คน)	คะแนน รวม	คะแนนเฉลี่ย	อัตราส่วน
1	ส่งเสริมจ้างงาน	ลำดับที่ 1	3	149	447	2.62	42.50%
		ลำดับที่ 2	2	56	112		
		ลำดับที่ 3	1	13	13		
		รวม		218	572		
2	นำรายได้เข้าประเทศ	ลำดับที่ 1	3	22	66	1.68	19.99%
		ลำดับที่ 2	2	65	130		
		ลำดับที่ 3	1	73	73		
		รวม		160	269		
3	เพิ่มทางเลือกให้กับ ผู้บริโภค	ลำดับที่ 1	3	26	78	1.80	19.84%
		ลำดับที่ 2	2	67	134		
		ลำดับที่ 3	1	55	55		
		รวม		148	267		
4	สนับสนุนวิสาหกิจ ขนาดใหญ่	ลำดับที่ 1	3	19	57	1.62	15.16%
		ลำดับที่ 2	2	40	80		
		ลำดับที่ 3	1	67	67		
		รวม		126	204		
5	อื่นๆ	ลำดับที่ 1	3	7	21	1.89	2.53%
		ลำดับที่ 2	2	2	4		
		ลำดับที่ 3	1	9	9		
		รวม		18	34		
				<b>รวม</b>	<b>1,346</b>		<b>100.00%</b>

หมายเหตุ: เรียงอันดับที่ตามคะแนนรวม และคำนวณอัตราส่วนจากคะแนนรวม

#### 5.1.4 ปัญหาของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในการขอสินเชื่อจากสถาบัน การเงิน

จากคำถามเกี่ยวกับปัญหาของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในการขอสินเชื่อจากสถาบันการเงิน ที่ให้ผู้ตอบแบบสอบถามเรียงลำดับความสำคัญของปัญหาจากมากไปน้อย 3 ลำดับ พบว่าการขาดความน่าเชื่อถือของงบการเงินนั้น เป็นปัญหาที่สำคัญที่สุดของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในการขอสินเชื่อจากสถาบันการเงิน ตามมาด้วยการขาดประสบการณ์ในการ

ทำธุรกิจ ปัญหาการขาดความน่าเชื่อถือของผู้ประกอบการ ปัญหาการมีสินทรัพย์ค้ำประกันไม่เพียงพอ และปัญหาการจัดทำแผนธุรกิจ ตามลำดับ ดังรายละเอียดในตาราง 5.5

ตาราง 5.5 คะแนนรวมของลำดับความสำคัญของปัญหาของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในการขอสินเชื่อจากสถาบันการเงิน

อันดับที่	ปัญหาของ SMEs ใน การขอสินเชื่อจาก สถาบันการเงิน	ลำดับ ความสำคัญ	คะแนน	จำนวน (คน)	คะแนน รวม	คะแนน เฉลี่ย	อัตราส่วน
1	การขาดความน่าเชื่อถือ ของงบการเงิน	ลำดับที่ 1	3	77	231	2.24	27.90%
		ลำดับที่ 2	2	56	112		
		ลำดับที่ 3	1	37	37		
		รวม		170	380		
2	การขาดประสบการณ์ใน การทำธุรกิจ	ลำดับที่ 1	3	52	156	2.11	22.61%
		ลำดับที่ 2	2	58	116		
		ลำดับที่ 3	1	36	36		
		รวม		146	308		
3	การขาดความน่าเชื่อถือ ของผู้ประกอบการ	ลำดับที่ 1	3	43	129	1.99	18.87%
		ลำดับที่ 2	2	42	84		
		ลำดับที่ 3	1	44	44		
		รวม		129	257		
4	การมีหลักทรัพย์ค้ำ ประกัน ไม่เพียงพอ	ลำดับที่ 1	3	30	90	1.69	17.91%
		ลำดับที่ 2	2	40	80		
		ลำดับที่ 3	1	74	74		
		รวม		144	244		
5	การจัดทำแผนธุรกิจ	ลำดับที่ 1	3	20	60	1.88	11.75%
		ลำดับที่ 2	2	35	70		
		ลำดับที่ 3	1	30	30		
		รวม		85	160		
6	อื่นๆ	ลำดับที่ 1	3	3	9	1.86	0.95%
		ลำดับที่ 2	2	0	0		
		ลำดับที่ 3	1	4	4		
		รวม		7	13		
				<b>รวม</b>	<b>1,362</b>		<b>100.00%</b>

หมายเหตุ: เรียงอันดับที่ตามคะแนนรวม และคำนวณอัตราส่วนจากคะแนนรวม

### 5.1.5 อุปสรรคในการดำเนินธุรกิจของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

จากคำถามเกี่ยวกับอุปสรรคในการดำเนินธุรกิจของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม โดยการให้ผู้ตอบแบบสอบถามเรียงลำดับความสำคัญของปัญหาจากมากไปน้อย 3 ลำดับ พบว่า ปัญหาด้านการเงินเป็นอุปสรรคที่สำคัญที่สุดในการดำเนินธุรกิจของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ตามมาด้วยปัญหาด้านการตลาด ปัญหาด้านการบริหารจัดการ ปัญหาด้านการจัดจำหน่าย ปัญหาด้านการบัญชี และปัญหาด้านการผลิต ตามลำดับ ดังรายละเอียดในตาราง 5.6

ตาราง 5.6 คะแนนรวมของลำดับความสำคัญของอุปสรรคในการดำเนินธุรกิจของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

อันดับที่	ปัญหาของ SMEs ในการดำเนินธุรกิจ	ลำดับความสำคัญ	คะแนน	จำนวน (คน)	คะแนนรวม	คะแนนเฉลี่ย	อัตราส่วน
1	ด้านการเงิน	ลำดับที่ 1	3	74	222	2.18	30.63%
		ลำดับที่ 2	2	77	154		
		ลำดับที่ 3	1	40	40		
		รวม		191	416		
2	ด้านการตลาด	ลำดับที่ 1	3	74	222	2.09	28.06%
		ลำดับที่ 2	2	51	102		
		ลำดับที่ 3	1	57	57		
		รวม		182	381		
3	ด้านการบริหารจัดการ	ลำดับที่ 1	3	44	132	1.91	19.73%
		ลำดับที่ 2	2	40	80		
		ลำดับที่ 3	1	56	56		
		รวม		140	268		
4	ด้านการจัดจำหน่าย	ลำดับที่ 1	3	13	39	1.75	8.91%
		ลำดับที่ 2	2	26	52		
		ลำดับที่ 3	1	30	30		
		รวม		69	121		
5	ด้านการบัญชี	ลำดับที่ 1	3	15	45	2.05	6.48%
		ลำดับที่ 2	2	15	30		
		ลำดับที่ 3	1	13	13		
		รวม		43	88		
6	ด้านการผลิต	ลำดับที่ 1	3	4	12	1.57	6.11%
		ลำดับที่ 2	2	22	44		
		ลำดับที่ 3	1	27	27		
		รวม		53	83		

อันดับที่	ปัญหาของ SMEs ในการดำเนินธุรกิจ	ลำดับ ความสำคัญ	คะแนน	จำนวน (คน)	คะแนน รวม	คะแนน เฉลี่ย	อัตราส่วน
7	อื่นๆ	ลำดับที่ 1	3	0	0	1.00	0.07%
		ลำดับที่ 2	2	0	0		
		ลำดับที่ 3	1	1	1		
		รวม		1	1		
				รวม	1,358		100.00%

หมายเหตุ: เรียงอันดับที่ตามคะแนนรวม และคำนวณอัตราส่วนจากคะแนนรวม

### 5.1.6 ปัจจัยที่สถาบันการเงินใช้ในการพิจารณาสินเชื่อให้กับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

จากคำถามเกี่ยวกับปัจจัยที่สถาบันการเงินใช้ในการพิจารณาสินเชื่อให้กับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม คณะผู้วิจัยได้ใช้ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เพื่อวัดการกระจายของข้อมูล

คณะผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์การวัดในระดับความเห็นด้วยของผู้ตอบแบบสอบถามในแต่ละปัจจัยเป็นคะแนน 1-5 ซึ่งได้กำหนดแนวทางการแปลความหมายดังต่อไปนี้

ระดับคะแนน	ช่วงคะแนน	ความหมาย
1.00 - 1.54	0.54	น้อยที่สุด
1.55 - 2.54	0.99	น้อย
2.55 - 3.54	0.99	ปานกลาง
3.55 - 4.53	0.99	มาก
4.55 - 5.00	0.54	มากที่สุด

สำหรับค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน หากไม่เกิน 0.45 ถือว่าเป็นค่าที่ต่ำมาก ซึ่งจะไม่มีโอกาสทำให้การแปลความหมายแตกต่างกันไปอยู่ในอีกช่วงหนึ่งได้เลย ไม่ว่าจะคะแนนจะอยู่ในระดับใด ส่วนค่าที่ไม่เกิน 0.99 ถือว่าเป็นค่าที่ค่อนข้างต่ำ โดยจะไม่ทำให้การแปลความหมายของคะแนนที่ไม่ใช่ Extreme Values (1.55 – 4.54) แตกต่างไปอยู่ในอีกช่วงหนึ่งได้ สำหรับตั้งแต่ค่า 1.00 ขึ้นไป ถือว่าเป็นค่าที่ค่อนข้างสูง ที่จะทำให้การแปลความหมายแตกต่างกันออกไปได้

จากการรวบรวมคำตอบจากแบบสอบถาม ทำให้คณะผู้วิจัยได้ข้อมูลดังรายละเอียดต่อไปนี้

## 1) ปัจจัยด้านคุณลักษณะของผู้ประกอบการ

จากผู้ตอบแบบสอบถามทั้งสิ้น 227 คน สามารถสรุปจำนวนของผู้ตอบแบบสอบถามในแต่ละข้อที่เกี่ยวกับปัจจัยด้านคุณลักษณะของผู้ประกอบการ โดยแบ่งตามระดับความเห็น ดังแสดงในตาราง 5.7

ตาราง 5.7 จำนวนผู้ตอบคำถามเกี่ยวกับตัวแปรของปัจจัยด้านคุณลักษณะของผู้ประกอบการในแต่ละระดับความเห็น

ระดับความเห็น ตัวแปร	ความถี่						ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	รวม		
อายุของกิจการ	18	129	74	6	-	227	3.70	.650
ประสบการณ์การทำธุรกิจของผู้ประกอบการ	18	128	77	4	-	227	3.70	.635
ความสัมพันธ์ระหว่างผู้ชื้อกับสถาบันการเงิน	18	120	82	7	-	227	3.66	.669
ทักษะในการจัดทำแผนธุรกิจ	20	149	49	9	-	227	3.79	.649
ชื่อเสียงในแวดวงธุรกิจ	67	118	39	2	1	227	4.09	.732
ประวัติการเป็นหนี้มีปัญหา	94	105	25	3	-	227	4.28	.709
การจัดเก็บข้อมูลทางบัญชีที่เป็นระบบ	32	132	61	2	-	227	3.85	.652
ความน่าเชื่อถือของงบการเงิน	25	94	93	15	-	227	3.57	.775
วิสัยทัศน์ของผู้ประกอบการ	32	132	61	2	-	227	3.44	.623
การประกอบธุรกิจที่ผิดศีลธรรมหรือสร้างผลกระทบต่อสังคม	25	94	93	15	-	227	4.05	.834

## 2) ปัจจัยด้านวัตถุประสงค์ในการขอสินเชื่อ

จากผู้ตอบแบบสอบถามทั้งสิ้น 227 คน สามารถสรุปจำนวนของผู้ตอบแบบสอบถามในแต่ละข้อที่เกี่ยวกับปัจจัยด้านวัตถุประสงค์ในการขอสินเชื่อ โดยแบ่งตามระดับความเห็น ดังแสดงในตาราง 5.8

ตาราง 5.8 จำนวนผู้ตอบคำถามเกี่ยวกับตัวแปรของปัจจัยด้านวัตถุประสงค์ในการขอสินเชื่อในแต่ละระดับความเห็น

ระดับความเห็น ตัวแปร	ความถี่						ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	รวม		
ความชัดเจนของวัตถุประสงค์ในการขอสินเชื่อ	74	123	26	4	-	227	4.18	.694
ความจำเป็นในการขอสินเชื่อ	14	102	88	21	2	227	3.46	.783
ความสอดคล้องระหว่างวัตถุประสงค์ในการขอสินเชื่อกับประเภทสินเชื่อ	29	138	54	6	-	227	3.84	.668
ระยะเวลาการผ่อนชำระ	7	53	118	31	18	227	3.00	.902

### 3) ปัจจัยด้านความสามารถในการชำระหนี้

จากผู้ตอบแบบสอบถามทั้งสิ้น 227 คน สามารถสรุปจำนวนของผู้ตอบแบบสอบถามในแต่ละข้อที่เกี่ยวกับปัจจัยด้านความสามารถในการชำระหนี้ โดยแบ่งตามระดับความเห็น ดังแสดงในตาราง 5.9

ตาราง 5.9 จำนวนผู้ตอบคำถามเกี่ยวกับตัวแปรของปัจจัยด้านความสามารถในการชำระหนี้ในแต่ละระดับความเห็น

ระดับความเห็น ตัวแปร	ความถี่						ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	รวม		
ความสามารถในการทำกำไร	58	140	29	-	-	227	4.13	.607
กระแสเงินสดรับจากการดำเนินงาน	41	135	50	1	-	227	3.95	.647
ภาระหนี้สินของกิจการในปัจจุบัน	45	106	69	7	-	227	3.83	.775
ความสมเหตุสมผลของแผนธุรกิจ	15	134	76	2	-	227	3.71	.596
ความครบถ้วนและถูกต้องของแผนธุรกิจ	27	125	72	3	-	227	3.78	.664

### 4) ปัจจัยด้านการป้องกันความเสี่ยงในการให้สินเชื่อ

จากผู้ตอบแบบสอบถามทั้งสิ้น 227 คน สามารถสรุปจำนวนของผู้ตอบแบบสอบถามในแต่ละข้อที่เกี่ยวกับปัจจัยด้านการป้องกันความเสี่ยงในการให้สินเชื่อ โดยแบ่งตามระดับความเห็น ดังแสดงในตาราง 5.10

ตาราง 5.10 จำนวนผู้ตอบคำถามเกี่ยวกับตัวแปรของปัจจัยด้านการป้องกันความเสี่ยงในการให้  
สินเชื่อในแต่ละระดับความเห็น

ระดับความเห็น ตัวแปร	ความถี่						ค่าเฉลี่ย	ค่า เบี่ยงเบน มาตรฐาน
	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด	รวม		
มูลค่าของหลักทรัพย์ค้ำประกัน	14	59	123	29	2	227	3.24	.785
สภาพคล่องของหลักทรัพย์ค้ำ ประกัน	22	101	88	16	-	227	3.57	.763
สัดส่วนหนี้สินต่อทุน	28	119	75	5	-	227	3.75	.693

### 5) ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมภายนอกของธุรกิจ

จากผู้ตอบแบบสอบถามทั้งสิ้น 227 คน สามารถสรุปจำนวนของผู้ตอบแบบสอบถามใน  
แต่ละข้อที่เกี่ยวกับปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมภายนอกของธุรกิจโดยแบ่งตามระดับความเห็นด้วย  
ได้ดังแสดงในตาราง 5.11

ตาราง 5.11 จำนวนผู้ตอบคำถามเกี่ยวกับตัวแปรของปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมภายนอกของธุรกิจใน  
แต่ละระดับความเห็นด้วย

ระดับความเห็น ตัวแปร	ความถี่						ค่าเฉลี่ย	ค่า เบี่ยงเบน มาตรฐาน
	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด	รวม		
อัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจ	8	106	97	14	2	227	3.46	.705
ความมั่นคงทางการเมือง	2	43	137	42	3	227	3.00	.682
อัตราการเติบโตของอุตสาหกรรม	12	142	68	5	-	227	3.71	.598
การแข่งขันที่รุนแรงของธุรกิจ	1	51	154	20	1	227	3.14	.575
ชื่อเสียงในแวดวงธุรกิจ	11	128	81	7	-	227	3.63	.627

### 6) ปัจจัยด้านทรัพยากรภายในสถาบันการเงิน

จากผู้ตอบแบบสอบถามทั้งสิ้น 227 คน สามารถสรุปจำนวนของผู้ตอบแบบสอบถามใน  
แต่ละข้อที่เกี่ยวกับปัจจัยด้านทรัพยากรภายในสถาบันการเงินโดยแบ่งตามระดับความเห็นด้วย ได้  
ดังแสดงในตาราง 5.12

ตาราง 5.12 จำนวนผู้ตอบคำถามเกี่ยวกับตัวแปรของปัจจัยด้านทรัพยากรภายในสถาบันการเงินใน แต่ละระดับความเห็นด้วย

ตัวแปร	ความเห็น						ค่าเฉลี่ย	ค่า เบี่ยงเบน มาตรฐาน
	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด	รวม		
สภาพคล่องของสถาบันการเงิน	9	84	102	28	4	227	3.29	0.80
สัดส่วนหนี้ที่มีปัญหาต่อสินทรัพย์ ของสถาบันการเงิน	8	66	104	42	7	227	3.11	0.85
การกระจุกตัวของสินเชื่อของ สถาบันการเงิน	17	102	95	11	2	227	3.53	0.74

## 5.2 การเปรียบเทียบระดับการให้ความสำคัญในแต่ละตัวแปรของแต่ละสถาบันการเงิน

จากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ คณะผู้วิจัยได้ตั้งข้อสังเกตว่าปัจจัยที่แต่ละสถาบันการเงิน ใช้ในการพิจารณาอนุมัติสินเชื่อให้กับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมีความแตกต่างกัน จึงนำ ผลที่ได้จากแบบสอบถามมาทำการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way Analysis of Variance) เพื่อทดสอบดูว่าระดับการให้ความสำคัญในแต่ละปัจจัยของแต่ละสถาบันการเงินมีความแตกต่างกันหรือไม่ ซึ่งจากการวิเคราะห์พบว่ากลุ่มสถาบันการเงินตัวอย่างมีการให้ความสำคัญกับตัวแปรที่แตกต่างกัน ดังต่อไปนี้ (ผลทางสถิติแสดงไว้ในภาคผนวก ง)

- 1) ประสิทธิภาพการทำธุรกิจของผู้ประกอบการ (V2)
- 2) ทักษะในการจัดทำแผนธุรกิจ (V4)
- 3) ประวัติการเป็นหนี้มีปัญหา (V6)
- 4) การจัดเก็บข้อมูลทางบัญชีที่เป็นระบบ (V7)
- 5) ความน่าเชื่อถือของงบการเงิน (V8)
- 6) การประกอบธุรกิจที่ผิดศีลธรรม หรือสร้างผลกระทบต่อสังคม (V10)
- 7) ความสอดคล้องระหว่างวัตถุประสงค์ในการขอสินเชื่อกับประเภทของสินเชื่อ (V13)
- 8) มูลค่าของหลักทรัพย์ค้ำประกัน (V20)
- 9) สภาพคล่องของหลักทรัพย์ค้ำประกัน (V21)
- 10) การกระจุกตัวของสินเชื่อของสถาบันการเงิน (V30)

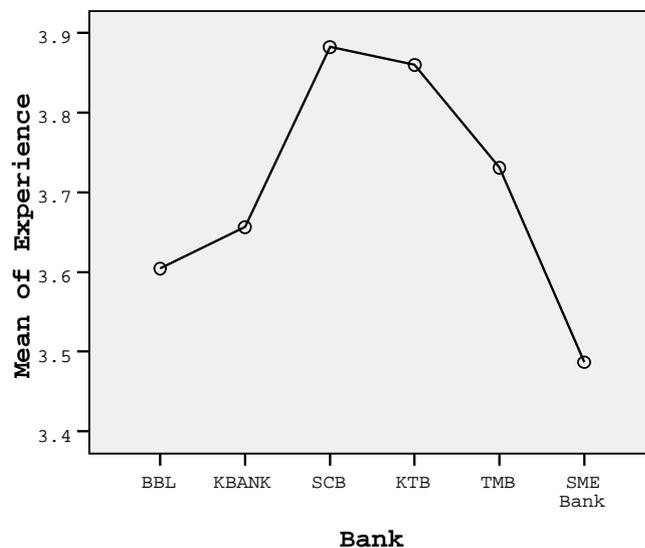
หลังจากที่ได้ผลจากการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ว่ามีปัจจัยใดบ้างที่แต่ละกลุ่ม ประชากรให้ความสำคัญแตกต่างกัน คณะผู้วิจัยจึงได้ทำการเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple Comparison) หรือการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ โดยนำวิธีทางสถิติที่เรียกว่า Fisher's

LSD นำมาใช้ในการเปรียบเทียบรายคู่นี้ เพราะเป็นค่าทางสถิติที่มีพลังการทดสอบสูง และไม่ผิดข้อสมมติฐานของการวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วม (Huitema, 1980 อ้างถึงใน ระพินทร์, 2549) ซึ่งผลจากการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของตัวแปรข้างต้นสามารถสรุปได้ดังนี้

### 1) ประสบการณ์การทำธุรกิจของผู้ประกอบการ (V2)

จากการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่โดยวิธี LSD พบว่า ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) และธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) ให้ความสำคัญกับประสบการณ์การทำธุรกิจของผู้ประกอบการมากกว่าธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) และธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังแสดงในแผนภาพ 5.1 ทั้งนี้เนื่องจากธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทยถูกจัดตั้งมาโดยมีวัตถุประสงค์หลักประการหนึ่ง คือเพื่อให้ความช่วยเหลือแก่ผู้ประกอบการรายใหม่ ที่ยังไม่มีประสบการณ์ในการทำธุรกิจและไม่สามารถจัดหาแหล่งเงินทุนเพื่อการดำเนินธุรกิจ ทำให้ระดับการให้ความสำคัญมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

แผนภาพ 5.1 ค่าเฉลี่ยของระดับการให้ความสำคัญของกลุ่มตัวอย่าง กับประสบการณ์การทำธุรกิจ

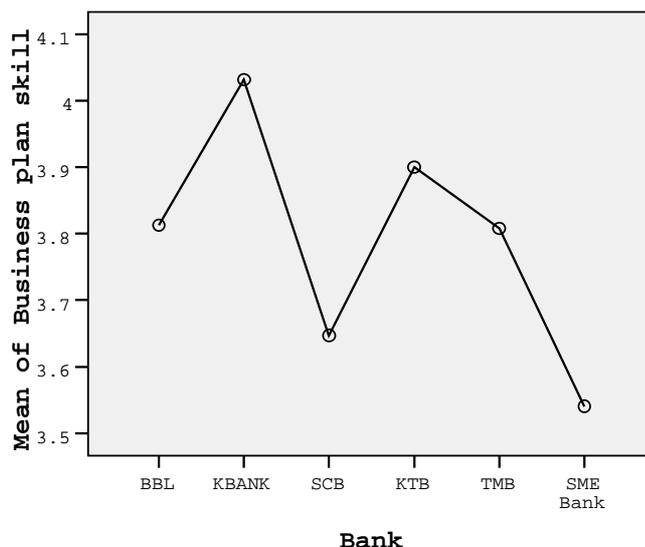


### 2) ทักษะในการจัดทำแผนธุรกิจ (V4)

จากการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่โดยวิธี LSD พบว่าธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) และธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) ให้ความสำคัญกับทักษะในการจัดทำแผนธุรกิจมากกว่าธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นอกจากนี้ คณะผู้วิจัยยังพบว่า หากเปรียบเทียบการให้ความสำคัญกับทักษะในการจัดทำแผน

ธุรกิจ ระหว่างธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) กับธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) ก็ยังมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญอีกด้วย โดยการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของทั้ง 6 สถาบันการเงิน มีรายละเอียดดังแสดงในแผนภาพ 5.2

**แผนภาพ 5.2** ค่าเฉลี่ยของระดับการให้ความสำคัญของกลุ่มตัวอย่าง กับทักษะในการจัดทำแผนธุรกิจ



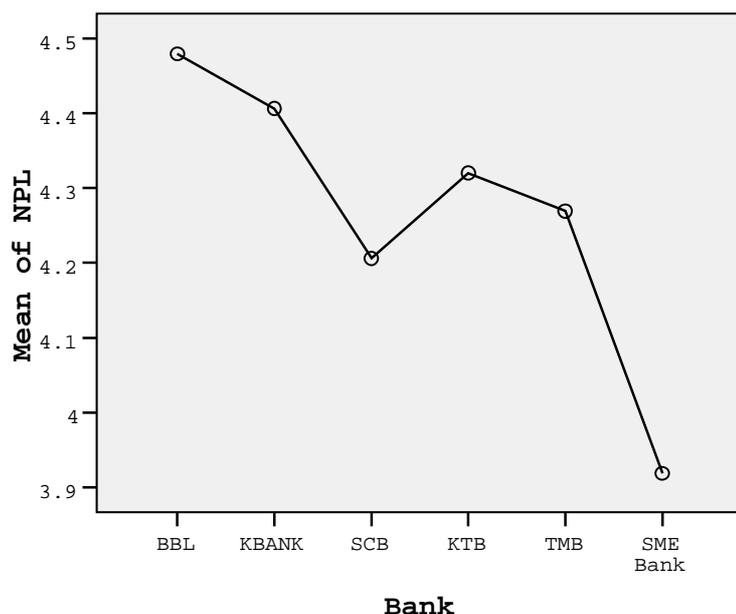
### 3) ประวัติการเป็นหนี้มีปัญหา (V6)

จากการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่โดยวิธี LSD พบว่าธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย มีระดับการให้ความสำคัญกับประวัติการเป็นหนี้ที่มีปัญหาของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมน้อยกว่าธนาคารพาณิชย์เอกชนทั้ง 5 แห่ง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังแสดงในแผนภาพ 5.3 ทั้งนี้เป็นผลมาจากการที่ธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย มีภารกิจหลักประการหนึ่ง คือ การให้การสนับสนุนแหล่งเงินทุนแก่วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่กำลังประสบปัญหาด้านการเงิน หรือมีประวัติการเป็นลูกหนี้ที่มีปัญหา ในขณะที่ธนาคารพาณิชย์เอกชนส่วนใหญ่ไม่มีนโยบายดังกล่าว ทำให้ผลที่ออกมาจึงแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

สำหรับสาเหตุหลักประการสำคัญที่ธนาคารพาณิชย์ส่วนใหญ่ไม่มีนโยบายในการสนับสนุนสินเชื่อให้กับวิสาหกิจที่มีประวัติการเป็นลูกหนี้ที่มีปัญหา เนื่องมาจากการปรับเปลี่ยนเกณฑ์การกันสำรองแบบใหม่ที่เข้มงวดมากขึ้น ตามหลักการของมาตรฐานการบัญชีระหว่างประเทศฉบับที่ 39 หรือ International Accounting Standard 39 (IAS39) กับธนาคารพาณิชย์ในประเทศไทย ในปี 2551 ส่งผลให้ธนาคารพาณิชย์แต่ละแห่งต้องระมัดระวังในการปล่อยสินเชื่อมากขึ้น และการสนับสนุนสินเชื่อให้กับวิสาหกิจที่กำลังประสบปัญหาทางการเงิน หรือมีประวัติการผิดนัด

หรือมีประวัติการเป็นหนี้ที่มีปัญหา เป็นการเพิ่มความเสี่ยงให้กับธนาคารพาณิชย์ในการสนับสนุนสินเชื่อเพราะหากผู้ขอกู้ผิดนัดชำระหนี้ธนาคารจะต้องกันสำรองค่าเผื่อการด้อยค่าของสินเชื่อเพิ่มขึ้นในปริมาณเงินที่เท่ากับจำนวนสินเชื่อที่ผิดนัด ซึ่งกรณีดังกล่าวเป็นการเพิ่มภาระให้กับธนาคารมากกว่าการสร้างรายได้ให้กับธนาคาร

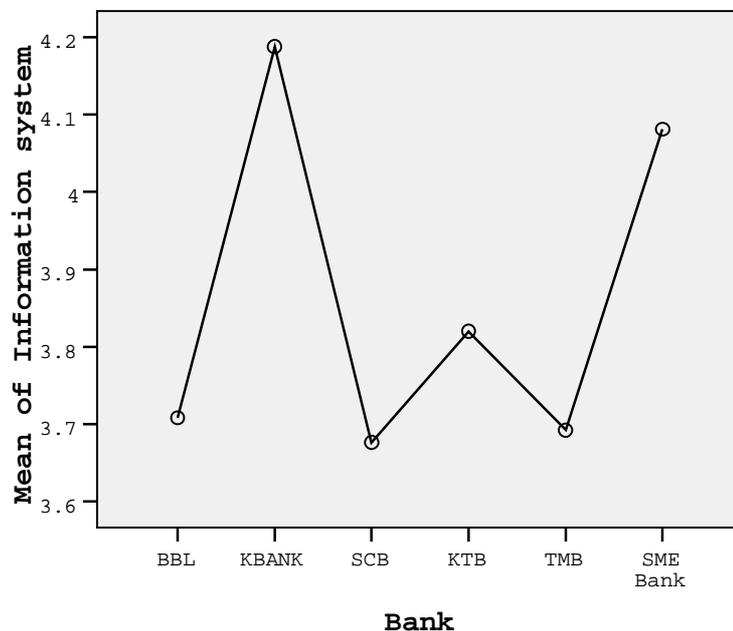
แผนภาพ 5.3 ค่าเฉลี่ยของระดับการให้ความสำคัญของกลุ่มตัวอย่าง กับประวัติการเป็นหนี้มีปัญหา



#### 4) การจัดเก็บข้อมูลทางบัญชีที่เป็นระบบ (V7)

จากการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่โดยวิธี LSD พบว่าธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) และธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย ให้ความสำคัญกับการจัดเก็บข้อมูลทางการบัญชีที่เป็นระบบสูงกว่าทั้งธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) และธนาคารทหารไทย จำกัด (มหาชน) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังแสดงในแผนภาพ 5.4 ซึ่งจากการสัมภาษณ์ผู้จัดการสินเชื่อของธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย พบว่าตัวแปรดังกล่าวเป็นตัวแปรที่สำคัญที่จะช่วยให้การพิจารณาสินเชื่อสามารถทำได้ง่ายขึ้น และจะทำให้ข้อมูลทางบัญชีสะท้อนภาพความเป็นจริงของฐานะกิจการ อันนำมาซึ่งการพิจารณาอนุมัติสินเชื่อที่มีประสิทธิภาพมากขึ้น แต่ทั้งนี้ผู้จัดการสินเชื่อกล่าวว่าวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมซึ่งเป็นลูกค้าของธนาคารส่วนใหญ่ไม่มีการจัดเก็บข้อมูลทางบัญชี หรือมีการจัดเก็บข้อมูลทางบัญชีบ้างแต่ไม่เป็นระบบ ซึ่งส่งผลให้การวิเคราะห์สินเชื่อต้องใช้ระยะเวลาค่อนข้างนานในการตรวจสอบข้อมูลเอกสารจากแหล่งข้อมูลต่างๆ

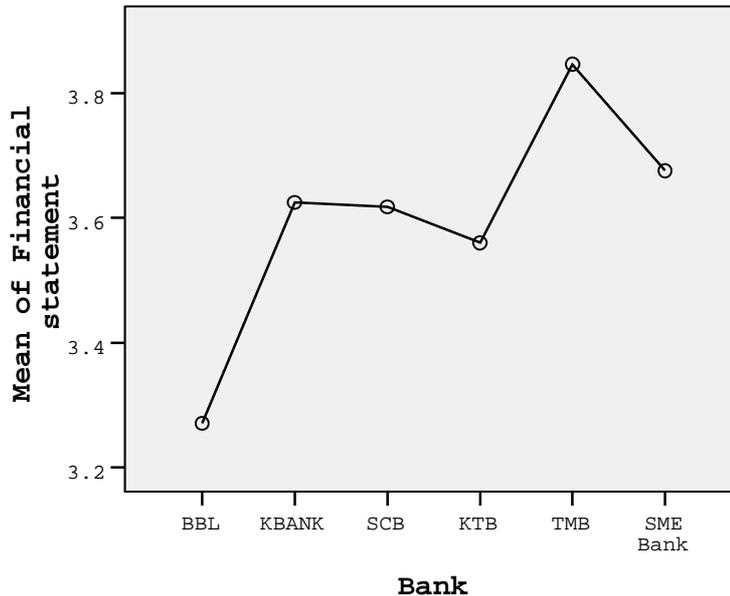
แผนภาพ 5.4 ค่าเฉลี่ยของระดับการให้ความสำคัญของกลุ่มตัวอย่าง กับการจัดเก็บข้อมูลทางบัญชีที่เป็นระบบ



#### 5) ความน่าเชื่อถือของงบการเงิน (V8)

จากการทดสอบการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วยวิธี LSD พบว่า ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) ให้ความสำคัญกับความน่าเชื่อถือของงบการเงินน้อยกว่าสถาบันการเงินอีก 5 แห่งอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังแสดงในแผนภาพ 5.5 ซึ่งจากการสัมภาษณ์ผู้จัดการสินเชื่อของธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) ได้ให้ข้อมูลที่สอดคล้องตรงกันว่า งบการเงินของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมส่วนใหญ่ขาดความน่าเชื่อถือเมื่อเทียบกับวิสาหกิจขนาดใหญ่ ซึ่งในกระบวนการวิเคราะห์สินเชื่อของธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) จะมีการตรวจสอบข้อมูลอย่างละเอียด ทั้งข้อมูลทางตรงและทางอ้อม เพื่อให้แน่ใจว่าข้อมูลที่ได้รับมาจากลูกค้านั้นมีความถูกต้องเพียงพอที่จะสะท้อนภาพฐานะกิจการได้ ดังนั้นงบการเงินของกิจการ จึงเป็นเพียงแหล่งข้อมูลหนึ่งเท่านั้นที่ใช้ในการประกอบการวิเคราะห์สินเชื่อ แต่ทางธนาคารจะทำการปรับปรุงงบการเงินเพื่อให้สะท้อนภาพความเป็นจริงมากขึ้น

แผนภาพ 5.5 ค่าเฉลี่ยของระดับการให้ความสำคัญของกลุ่มตัวอย่าง กับความน่าเชื่อถือของงบการเงิน



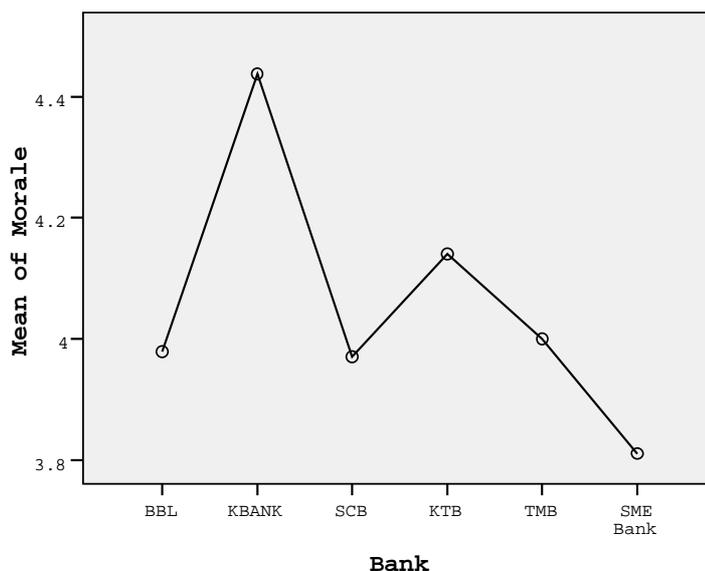
#### 6) การประกอบธุรกิจที่ผิดศีลธรรม หรือสร้างผลกระทบต่อสังคม (V10)

จากการทดสอบการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วยวิธี LSD พบว่า ธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) ให้ความสำคัญกับศีลธรรมและผลกระทบต่อสังคมของธุรกิจมากกว่าสถาบันการเงินอีก 5 แห่งอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังแสดงในแผนภาพ 5.6 โดยตัวแปรด้านการดำเนินธุรกิจที่ไม่ขัดต่อศีลธรรมนั้นได้รับความสำคัญจากธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) มากที่สุด ซึ่งก็ตรงกับคำให้สัมภาษณ์ของพนักงานสินเชื่อของธนาคารกสิกรไทย ที่กล่าวว่า ธนาคารสนับสนุนให้วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมดำเนินธุรกิจอย่างมีศีลธรรมและมีจรรยาบรรณ เช่น การสนับสนุนให้วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมไม่เสี่ยงการเสียภาษี โดยในการวิเคราะห์สินเชื่อของธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) จะใช้งบการเงินที่ส่งสรรพากรในการพิจารณา Credit Rating เพื่อกำหนดอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ให้กับกิจการ หากกิจการจัดส่งงบการเงินตามความเป็นจริง และมีผลประกอบการที่ดีในงบการเงินที่จัดส่งให้กรมสรรพากร เป็นต้น

สำหรับธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทยนั้นกลับกลายเป็นสถาบันการเงินที่ให้ความสำคัญกับตัวแปรดังกล่าวน้อยที่สุด แม้ว่าการสัมภาษณ์ของพนักงานสินเชื่อระดับบริหารของธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม พบว่าธนาคารได้ให้ความสำคัญกับปัจจัยดังกล่าวมาก เนื่องจากธนาคารเป็นสถาบันการเงินเฉพาะกิจของรัฐ การสนับสนุนสินเชื่อให้กับวิสาหกิจแต่ละราย นโยบายสินเชื่อของธนาคารกำหนดไว้ว่าต้อง

ไม่เป็นธุรกิจที่ผิดศีลธรรม หรือสร้างผลกระทบที่ไม่ดีให้แก่สังคม ทั้งนี้ความขัดแย้งดังกล่าวอาจเกิดขึ้นจากการที่นโยบายของธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย ไม่ได้มีการสื่อสารให้พนักงานสินเชื่อให้ตระหนักถึงความสำคัญของปัจจัยนี้อย่างทั่วถึง

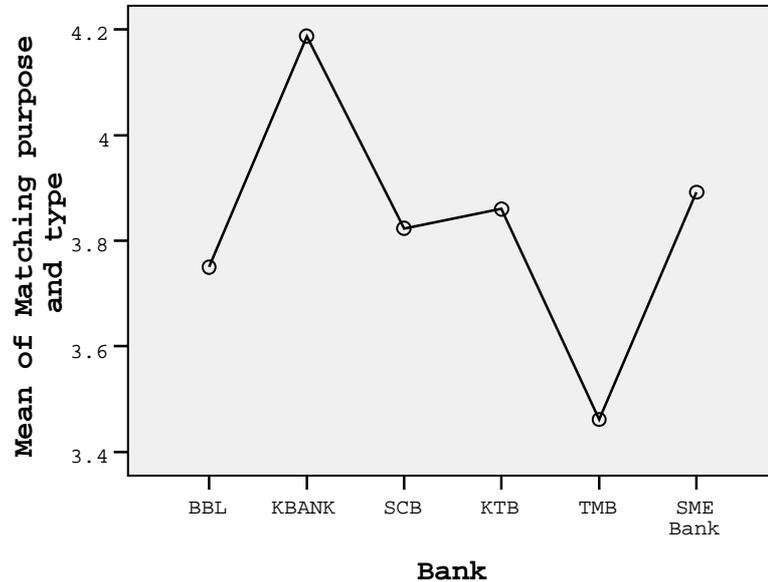
**แผนภาพ 5.6 ค่าเฉลี่ยของระดับการให้ความสำคัญของกลุ่มตัวอย่าง กับการประกอบธุรกิจที่ผิดศีลธรรม หรือสร้างผลกระทบต่อสังคมของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม**



**7) ความสอดคล้องระหว่างวัตถุประสงค์ในการขอสินเชื่อกับประเภทของสินเชื่อ (V13)**

จากแผนภาพ 5.7 ธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) ให้ความสำคัญกับความสอดคล้องระหว่างวัตถุประสงค์ในการขอสินเชื่อกับประเภทของสินเชื่อมากที่สุด และเมื่อทดสอบการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วยวิธี LSD พบว่า ธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) ให้ความสำคัญกับความสอดคล้องระหว่างวัตถุประสงค์ในการขอสินเชื่อกับประเภทของสินเชื่อมากกว่าธนาคารอื่นๆ ทั้ง 5 แห่ง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้เนื่องจากธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) ให้ความสำคัญกับการพิจารณาวงจรธุรกิจ และวงจรทางการเงินของกิจการ และต้องการที่จะอนุมัติประเภทสินเชื่อ และวงเงินสินเชื่อที่เหมาะสมกับความต้องการของผู้ขอสินเชื่อ ส่วนธนาคารทหารไทย จำกัด (มหาชน) เป็นสถาบันการเงินที่ให้ความสำคัญกับตัวแปรนี้้น้อยที่สุด คือ น้อยกว่าทุกสถาบันการเงินอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ยกเว้นธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน)

แผนภาพ 5.7 ค่าเฉลี่ยของระดับการให้ความสำคัญของกลุ่มตัวอย่าง กับความสอดคล้องระหว่างวัตถุประสงค์ในการขอสินเชื่อกับประเภทของสินเชื่อ



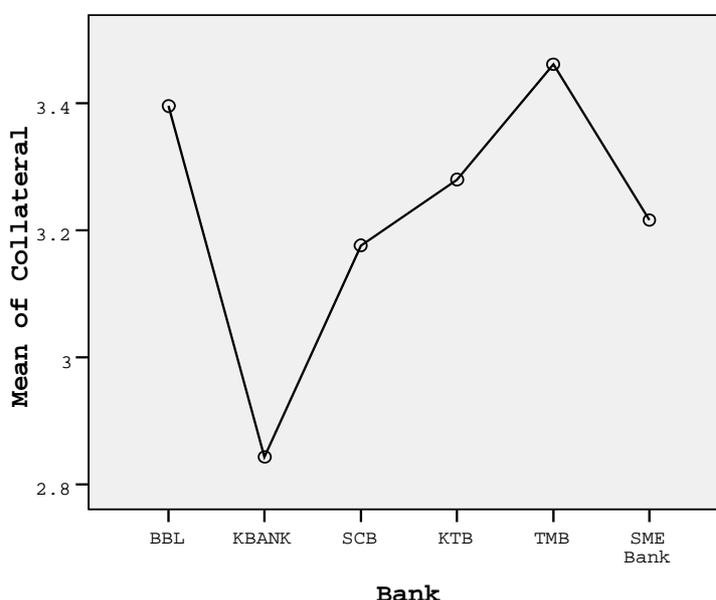
#### 8) มูลค่าของหลักทรัพย์ค้ำประกัน (V20)

จากแผนภาพ 5.8 ธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) ให้ความสำคัญกับมูลค่าของหลักทรัพย์ค้ำประกัน ต่ำที่สุด และเมื่อทดสอบการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วยวิธี LSD พบว่าธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) ให้ความสำคัญตัวแปรดังกล่าวต่ำกว่าสถาบันการเงินอื่นๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ยกเว้นธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) เพียงแห่งเดียว ทั้งนี้เพราะธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) มีนโยบายในการสนับสนุนเชื่อ โดยมุ่งเน้นการวิเคราะห์ความสามารถในการชำระหนี้และการควบคุมความเสี่ยงจากการใช้สินเชื่อของผู้ประกอบการมากกว่าการให้ความสำคัญของมูลค่าหลักทรัพย์ค้ำประกันเพื่อมาชดเชยความเสี่ยงของการปล่อยสินเชื่อ ดังจะเห็นได้จากการที่ธนาคารกสิกรไทยได้มีออกผลิตภัณฑ์สินเชื่อรูปแบบใหม่ คือ สินเชื่อที่ไม่ต้องมีหลักทรัพย์ค้ำประกัน หรือ การสนับสนุนวงเงินสินเชื่อ 100% ของมูลค่าหลักทรัพย์ค้ำประกัน

ในทางกลับกันธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) และธนาคารทหารไทย จำกัด (มหาชน) เป็นสถาบันการเงินที่ให้ความสำคัญกับมูลค่าของหลักทรัพย์ค้ำประกันมากที่สุด ทั้งนี้จากการสอบถามจากพนักงานสินเชื่อของธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) เพิ่มเติม พบว่า ทางธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) ได้ให้ความสำคัญกับการบริหารและการควบคุมความเสี่ยงเป็นอย่างมาก ดังนั้นในการพิจารณาอนุมัติสินเชื่อจึงให้ความสำคัญกับปัจจัยดังกล่าวค่อนข้างสูง เพื่อใช้เป็นส่วน

ชดเชยความเสี่ยง สำหรับในส่วนธนาคารทหารไทย จำกัด (มหาชน) นั้น สาเหตุที่ทางธนาคารทหารไทย จำกัด (มหาชน) ให้ความสำคัญกับปัจจัยดังกล่าวสูง เพราะปัจจุบันธนาคารทหารไทย จำกัด (มหาชน) กำลังประสบปัญหาเรื่องการมีปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ในปริมาณที่สูง ประกอบกับการเปลี่ยนแปลงเกณฑ์การกันสำรองค่าเผื่อหนี้สงสัยจะสูญที่เข้มงวดมากขึ้น จึงทำให้ในการปล่อยสินเชื่อของธนาคารจำเป็นต้องใช้ความระมัดระวังค่อนข้างมาก และมีการเรียกหลักทรัพย์ค้ำประกันที่มีมูลค่าสูงเพื่อชดเชยความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นได้ในอนาคต

**แผนภาพ 5.8** ค่าเฉลี่ยของระดับการให้ความสำคัญของกลุ่มตัวอย่าง กับมูลค่าของหลักทรัพย์ค้ำประกัน

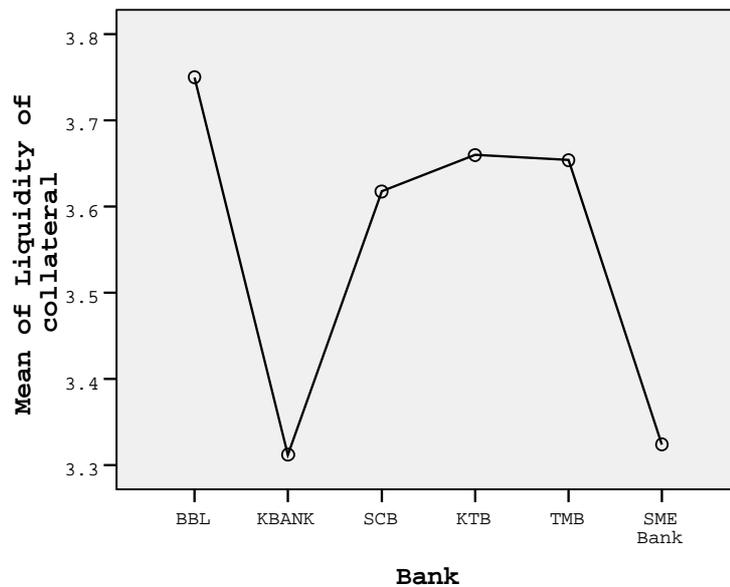


### 9) สภาพคล่องของหลักทรัพย์ค้ำประกัน (V21)

จากการทดสอบการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วยวิธี LSD พบว่า ธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) และธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย ให้ความสำคัญกับสภาพคล่องของหลักทรัพย์ค้ำประกันต่ำกว่าธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) และธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังแสดงในแผนภาพ 5.9 เพราะธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) ไม่ได้ให้ความสำคัญกับหลักทรัพย์ค้ำประกันมากนักเมื่อเทียบกับปัจจัยด้านความสามารถในการชำระหนี้ ซึ่งสอดคล้องกับการที่ทางธนาคารให้ความสำคัญกับสภาพคล่องของหลักทรัพย์ค้ำประกันในสัดส่วนที่ต่ำเช่นกัน ส่วนของธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทยนั้นกลับไม่ให้ความสำคัญกับสภาพคล่องเท่ากับมูลค่าของหลักทรัพย์ค้ำประกัน ในขณะที่ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) นั้นให้ความสำคัญกับสภาพคล่อง

ของหลักทรัพย์ค้ำประกันสูงที่สุด เนื่องจากสาเหตุเดียวกับการให้ความสำคัญกับมูลค่าของหลักทรัพย์ค้ำประกัน คือ เพื่อใช้เป็นส่วนชดเชยความเสี่ยงจากการให้สินเชื่อ

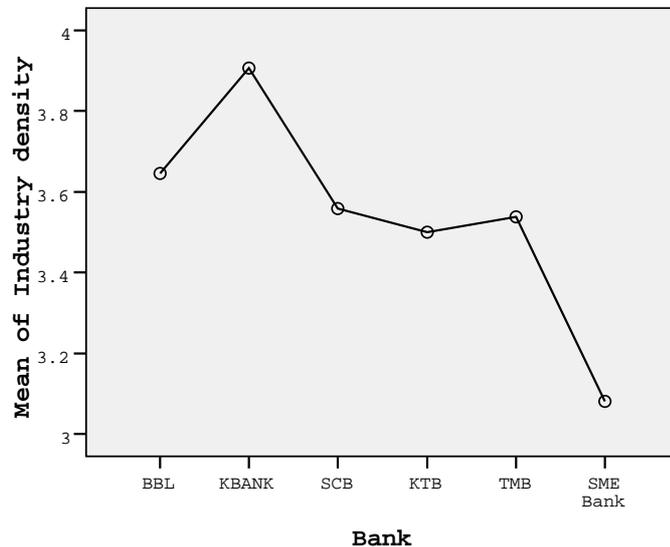
แผนภาพ 5.9 ค่าเฉลี่ยของระดับการให้ความสำคัญของกลุ่มตัวอย่างกับสภาพคล่องของหลักทรัพย์ค้ำประกัน



#### 10) การกระจุกตัวของสินเชื่อของสถาบันการเงิน (V30)

จากการทดสอบการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วยวิธี LSD พบว่า ธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) ให้ความสำคัญกับการกระจุกตัวของสินเชื่อของสถาบันการเงิน สูงกว่า ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) และธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย ให้ความสำคัญกับการกระจุกตัวของสินเชื่อของสถาบันการเงิน น้อยกว่าทุกธนาคารอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังแสดงในแผนภาพ 5.10

แผนภาพ 5.10 ค่าเฉลี่ยของระดับการให้ความสำคัญของกลุ่มตัวอย่าง กับการระจุกตัวของสินเชื่อของสถาบันการเงิน



ซึ่งจากการสัมภาษณ์พนักงานสินเชื่อของธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) ให้ความเห็นที่สอดคล้องกับผลการวิจัย กล่าวคือ การสนับสนุนสินเชื่อของธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) ให้แก่วิสานกิจขนาดกลางขนาดย่อมของธนาคารนั้น พนักงานสินเชื่อของธนาคารจะต้องมีการตรวจสอบประเภทของอุตสาหกรรมของธุรกิจที่มีค่าขอสินเชื่อก่อนที่จะเริ่มการพิจารณาสินเชื่อทุกครั้ง

ทั้งนี้ในกรณีที่ มีการระจุกตัวของสินเชื่อในอุตสาหกรรมใดอุตสาหกรรมหนึ่งสูงเกินไป ธนาคารอาจจะปฏิเสธค่าขอสินเชื่อของธุรกิจรายนั้น เพื่อเป็นการกระจายความเสี่ยงใน Portfolio ของธนาคาร

ในทางตรงกันข้าม ธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทยนั้น ซึ่งมีนโยบายหลักประการหนึ่งที่สำคัญ คือ การให้ความช่วยเหลือแก่ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ประสบปัญหาทางการเงินในทุกๆ ภาคอุตสาหกรรมโดยเท่าเทียมกัน ดังนั้น ความสำคัญของตัวแปรทางด้านการระจุกตัวของสินเชื่อจึงต่ำที่สุดเมื่อเทียบกับสถาบันการเงินอื่น

### 5.3 การวิเคราะห์ปัจจัย (Factor Analysis)

เพื่อเป็นการทดสอบความถูกต้องของการจัดกลุ่มตัวแปรของแต่ละปัจจัยตามกรอบของงานวิจัย คณะผู้วิจัยเลือกที่จะทำการวิเคราะห์ปัจจัยเพื่อการยืนยัน (Confirmatory Factor

Analysis) โดยเริ่มจากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรในรูปของเมตริกความสัมพันธ์ (Correlation Matrix) ซึ่งจากการวิเคราะห์เบื้องต้นด้วยวิธีดังกล่าวพบว่าตัวแปรจำนวน 6 ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับตัวแปรอื่นน้อย ตัวแปรดังกล่าวได้แก่ การประกอบธุรกิจที่ผิดศีลธรรม หรือสร้างผลกระทบต่อสังคม (V10) ความชัดเจนของวัตถุประสงค์ในการขอสินเชื่อ (V11) ระยะเวลาการผ่อนชำระ (V14) สัดส่วนหนี้สินต่อทุน (V22) การแข่งขันที่รุนแรงของธุรกิจ (V26) และการระงับตัวของสินเชื่อของสถาบันการเงิน (V30)

ขั้นต่อมา คณะผู้วิจัยได้เลือกวิธีการวิเคราะห์องค์ประกอบหลัก (Principle Component Factor Analysis) มาใช้ในการสกัด โดยใช้การหมุนแกนมุมฉาก แบบ Varimax ซึ่งงานวิจัยนี้ใช้เกณฑ์ในการตัดสินจำนวนปัจจัยทางสถิติ โดยใช้ค่าไอเกน (Eigen Value) ที่สูงกว่า 1 และกำหนดน้ำหนักปัจจัยในแต่ละตัวแปร (Factor Loadings) ว่าจะต้องมีค่ามากกว่า 0.5 และตัวแปรแต่ละตัวต้องไม่มีค่า Factor Loadings สูงในปัจจัยมากกว่า 1 ปัจจัย พบว่าตัวแปร ความน่าเชื่อถือของงบการเงิน (V8) ภาวะการเติบโตของอุตสาหกรรม (V25) และการส่งเสริมจากภาครัฐ (V27) มีค่า Factor Loadings สูงในปัจจัยมากกว่า 1 ปัจจัย ทางคณะผู้วิจัยจึงได้ตัดตัวแปรทั้ง 3 ออกจากการวิเคราะห์ปัจจัย ซึ่งผลจากการวิเคราะห์องค์ประกอบทำให้สามารถแบ่งตัวแปรที่เหลืออยู่ออกได้เป็น 7 ปัจจัย โดยทั้ง 7 ปัจจัยสามารถอธิบายการผันแปรของตัวแปรที่เหลือทั้งหมดได้ร้อยละ 63.05

ตาราง 5.13 การผันแปรที่อธิบายได้ทั้งหมด (Total Variable Explained) ที่ได้จากการวิเคราะห์ปัจจัย

ปัจจัย	ชื่อของปัจจัย	ค่าไอเกน	การผันแปรที่อธิบายได้ (ร้อยละ)	การผันแปรที่อธิบายได้ทั้งหมด (ร้อยละ)
F1	ปัจจัยด้านทักษะการบริหารจัดการ	2.454	11.684	11.684
F2	ปัจจัยภายนอกของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม	2.135	10.167	21.851
F3	ปัจจัยด้านระยะเวลาในการดำเนินงานประสพการณ์ของผู้ประกอบการ	2.068	9.848	31.700
F4	ปัจจัยด้านภาพลักษณ์องค์กร	1.740	8.285	39.985
F5	ปัจจัยด้านความสามารถในการชำระหนี้	1.664	7.925	47.910
F6	ปัจจัยด้านความจำเป็นในการขอสินเชื่อ	1.622	7.723	55.633
F7	ปัจจัยด้านหลักประกัน	1.558	7.417	63.050

Extraction Method: Principal Component Analysis.

ตาราง 5.14 เมตริกองค์ประกอบที่ได้หมุนแกนแล้ว (Rotated Component Matrix) และร้อยละของการผันแปรที่อธิบายได้

ตัวแปร	ปัจจัย						
	F1	F2	F3	F4	F5	F6	F7
V18 ความสมเหตุสมผลของแผนธุรกิจ	.742	.219	-	-	-	-	-
V4 ทักษะในการจัดทำแผนธุรกิจ	.739	-	-	-	-	-	-
V19 ความครบถ้วนและถูกต้องของแผนธุรกิจ	.711	-	-	-	-	-	-
V7 การจัดเก็บข้อมูลทางบัญชีที่เป็นระบบ	.594	-	.275	-	-	-	-
V9 วิสัยทัศน์ของผู้ประกอบการ	.574	-	-	-	-	-	-
V29 สัดส่วนหนี้ที่มีปัญหาต่อสินทรัพย์ของสถาบันการเงิน	-	.732	-	-	-	-	-
V24 ความมั่นคงทางการเมือง	-	.731	-	-	-	-	-
V28 สภาพคล่องของสถาบันการเงิน	-	.716	.254	-	-	-	-
V23 อัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจ	-	.640	-	-	.376	-	-
V1 อายุของกิจการ	-	-	.825	-	-	-	-
V2 ประสบการณ์การทำธุรกิจของผู้ประกอบการ	-	-	.790	-	-	-	-
V3 ความสัมพันธ์ระหว่างผู้ขอกู้กับสถาบันการเงิน	-	-	.665	-	-	-	.296
V6 ประวัติการเป็นหนี้มีปัญหา	-	-	-	.835	-	-	-
V5 ชื่อเสียงในแวดวงธุรกิจ	-	-	-	.761	-	-	-
V17 ภาระหนี้สินของกิจการในปัจจุบัน	-	-	-.215	.576	-	-	-
V15 ความสามารถในการทำกำไร	-	-	-	-	.798	.203	-
V16 กระแสเงินสดรับจากการดำเนินงาน	.222	-	-	-	.795	-	-
V12 ความจำเป็นในการขอสินเชื่อ	-	-	-	-	-	.829	-
V13 ความสอดคล้องระหว่างวัตถุประสงค์ในการขอสินเชื่อกับประเภทสินเชื่อ	-	-	-	-	-	.825	-
V20 มูลค่าของหลักทรัพย์ค้ำประกัน	-	-	-	-	-	-	.848
V21 สภาพคล่องของหลักทรัพย์ค้ำประกัน	-	-	-	-	.206	-	.734
<b>การผันแปรที่อธิบายได้ (ร้อยละ)</b>	<b>11.684</b>	<b>10.167</b>	<b>9.848</b>	<b>8.285</b>	<b>7.925</b>	<b>7.723</b>	<b>7.417</b>

Extraction Method: Principal Component Analysis.

Rotation Method: Varimax with Kaiser Normalization.

a. Rotation converged in 6 iterations.

หมายเหตุ: ช่องที่ว่างแสดงว่าน้ำหนักปัจจัยต่ำกว่า .02

ซึ่งจากการวิเคราะห์ปัจจัยโดยรวมพบว่าค่า Kaiser-Meyer-Olkin Measure of Sampling Adequately หรือค่า KMO เท่ากับ .637 และค่า Sig. ของ Bartlett's Test of Sphericity น้อยกว่า 0.05 แสดงว่าตัวแปรต่าง ๆ มีความสัมพันธ์กันมาก จึงสมควรที่จะนำการวิเคราะห์ปัจจัยนี้มาใช้ใน

การวิเคราะห์ ซึ่งจากตาราง 5.13 และตาราง 5.14 สามารถแบ่งตัวแปรที่เหลืออยู่ได้เป็น 7 ปัจจัย เรียงลำดับตามความสำคัญได้ดังนี้

**ปัจจัยที่ 1** (F1) ประกอบด้วยตัวแปรที่เรียงลำดับตามความสำคัญดังนี้ ความสมเหตุสมผลของแผนธุรกิจ (V18) ทักษะในการจัดทำแผนธุรกิจ (V4) ความครบถ้วนและถูกต้องของแผนธุรกิจ (V19) การจัดเก็บข้อมูลทางบัญชีที่เป็นระบบ (V7) และวิสัยทัศน์ของผู้ประกอบการ (V9) รวมเรียกว่า **ปัจจัยด้านทักษะการบริหารจัดการ (Management Skills)** เป็นปัจจัยที่พิจารณาในส่วนของความสามารถ ทักษะในการบริหารจัดการ เพื่อประโยชน์ในการวางแผนงาน ในอนาคตของกิจการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม โดยปัจจัยด้านการบริหารจัดการนี้ สามารถอธิบายการผันแปรของตัวแปรได้ร้อยละ 11.68

**ปัจจัยที่ 2** (F2) ประกอบด้วยตัวแปรที่เรียงลำดับตามความสำคัญดังนี้ สัดส่วนหนี้ที่มีปัญหาต่อสินทรัพย์ของสถาบันการเงิน (V29) ความมั่นคงทางการเมือง (V24) สภาพคล่องของสถาบันการเงิน (V28) และอัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจ (V23) รวมเรียกว่า **ปัจจัยภายนอกของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (External Factor)** เป็นปัจจัยที่วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมไม่สามารถควบคุมได้ ทั้งในส่วนที่เป็นระดับมหภาคที่ส่งผลกระทบต่อการทำงานของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมและสภาวะของสถาบันการเงินผู้ให้กู้ซึ่งส่งผลกระทบต่อความสามารถในการปล่อยสินเชื่อส่วนเพิ่มให้กับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมอีกด้วย โดยปัจจัยภายนอกนี้สามารถอธิบายการผันแปรของตัวแปรได้ร้อยละ 10.17

**ปัจจัยที่ 3** (F3) ประกอบด้วยตัวแปรที่เรียงลำดับตามความสำคัญดังนี้ อายุของกิจการ (V1) ประสบการณ์การทำธุรกิจของผู้ประกอบการ (V2) และความสัมพันธ์ระหว่างผู้ขอกู้กับสถาบันการเงิน (V3) รวมเรียกว่า **ปัจจัยด้านระยะเวลาในการดำเนินงานและประสบการณ์ของผู้ประกอบการ (Entrepreneur Characters)** เป็นการพิจารณาด้านคุณลักษณะเฉพาะของวิสาหกิจ โดยพิจารณาจาก ประวัติความเป็นมาของกิจการ อายุของกิจการ ประสบการณ์ในการทำงานของผู้ประกอบการ รวมไปถึงระยะเวลาความสัมพันธ์ (การติดต่อ) ระหว่างวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมกับสถาบันการเงินนั้นๆ โดยปัจจัยด้านระยะเวลาในการดำเนินงานและประสบการณ์ของผู้ประกอบการนี้สามารถอธิบายการผันแปรของตัวแปรได้ร้อยละ 9.85

**ปัจจัยที่ 4** (F4) ประกอบด้วยตัวแปรที่เรียงลำดับตามความสำคัญดังนี้ ประวัติการเป็นหนี้มีปัญหา (V6) ชื่อเสียงในแวดวงธุรกิจ (V5) และภาระหนี้สินของกิจการในปัจจุบัน (V17) รวมเรียกว่า **ปัจจัยด้านภาพลักษณ์องค์กร (Company Image)** พิจารณาจากชื่อเสียงในแวดวงธุรกิจ

และสังคมภายนอก ประวัติการเป็นหนี้เสียกับสถาบันการเงินในอดีต และปริมาณหนี้สินในปัจจุบัน เพราะหากกิจการมีชื่อเสียงที่ไม่ดี มีประวัติผิดนัดชำระหนี้ หรือมีปริมาณหนี้สินมากอยู่แล้วก็เป็น การยากที่สถาบันการเงินจะอนุมัติเพิ่มวงเงินสินเชื่อให้กับธุรกิจ โดยปัจจัยด้านภาพลักษณ์องค์กร นี้สามารถอธิบายการผันแปรของตัวแปรได้ร้อยละ 8.29

**ปัจจัยที่ 5** (F5) ประกอบด้วยตัวแปรที่เรียงลำดับตามความสำคัญดังนี้ ความสามารถในการทำกำไร (V15) และกระแสเงินสดรับจากการดำเนินงาน (V16) รวมเรียกว่า **ปัจจัยด้านความสามารถในการชำระหนี้ (Capacity)** พิจารณาในส่วนความสามารถในการทำกำไร และกระแสเงินสดรับจากการดำเนินงานของกิจการที่จะต้องเพียงพอในการชำระหนี้สินทั้งในปัจจุบันและหนี้สินที่จะเพิ่มขึ้นด้วย โดยปัจจัยด้านความสามารถในการชำระหนี้สินนี้สามารถอธิบาย การผันแปรของตัวแปรได้ร้อยละ 7.93

**ปัจจัยที่ 6** (F6) ประกอบด้วยตัวแปรที่เรียงลำดับตามความสำคัญดังนี้ ความจำเป็นในการขอสินเชื่อ (V12) และความสอดคล้องระหว่างวัตถุประสงค์ในการขอสินเชื่อกับประเภทสินเชื่อ (V13) รวมเรียกว่า **ปัจจัยด้านความจำเป็นในการขอสินเชื่อ (Necessity of Loans)** เป็นการ พิจารณาเปรียบเทียบความเหมาะสมของประเภทสินเชื่อที่ผู้ขอกู้มีคำขอ กับวัตถุประสงค์ในการใช้ สินเชื่อว่ามี ความจำเป็นมากน้อยเพียงใด วงเงินที่ให้เกินความจำเป็นหรือไม่มากน้อยเพียงใด โดย ปัจจัยด้านความจำเป็นในการขอสินเชื่อนี้สามารถอธิบายการผันแปรของตัวแปรได้ร้อยละ 7.72

**ปัจจัยที่ 7** (F7) ประกอบด้วยตัวแปรที่เรียงลำดับตามความสำคัญดังนี้ มูลค่าของ หลักทรัพย์ค้ำประกัน (V20) และสภาพคล่องของหลักทรัพย์ค้ำประกัน (V21) รวมเรียกว่า **ปัจจัย ด้านหลักทรัพย์ค้ำประกัน (Collateral)** มูลค่าและสภาพคล่องของหลักทรัพย์ค้ำประกันเป็นส่วน ที่สถาบันการเงินนำมาชดเชยความเสี่ยงในกรณีที่วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมไม่สามารถ ชำระหนี้คืนเงินกู้ได้ โดยปัจจัยด้านหลักทรัพย์ค้ำประกันนี้สามารถอธิบายการผันแปรของตัวแปรได้ ร้อยละ 7.42

นอกจากปัจจัยหลักทั้ง 7 ปัจจัยที่ได้จากการสกัดปัจจัยแล้ว ยังมีตัวแปรที่ถูกดึงออกมาใน ระหว่างขั้นตอนวิเคราะห์ตัวประกอบ เนื่องจากไม่สามารถรวมอยู่ในปัจจัยหลักทั้ง 7 ปัจจัยได้ เพราะไม่มีความสัมพันธ์กับตัวแปรอื่นๆ หรือมีค่า Factor Loading มากในปัจจัยมากกว่า 1 ปัจจัย ดังที่ได้กล่าวไว้แล้วนั้น ก่อนทำการวิเคราะห์ในขั้นถัดไปทางคณะผู้วิจัยได้กำหนดตัวแปรที่เหลือ จากการสกัดปัจจัยทั้ง 9 ตัวแปร เป็นปัจจัยใหม่ 9 ปัจจัย ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

**ปัจจัยที่ 8** (F8) ปัจจัยด้านความน่าเชื่อถือของงบการเงิน (V8)

- ปัจจัยที่ 9** (F9) ปัจจัยด้านการประกอบธุรกิจที่ผิดศีลธรรม หรือสร้างผลกระทบต่อสังคม (V10)
- ปัจจัยที่ 10** (F10) ปัจจัยด้านความชัดเจนของวัตถุประสงค์ในการขอสินเชื่อ (V11)
- ปัจจัยที่ 11** (F11) ปัจจัยด้านระยะเวลาการผ่อนชำระ (V14)
- ปัจจัยที่ 12** (F12) ปัจจัยด้านสัดส่วนหนี้สินต่อทุน (V22)
- ปัจจัยที่ 13** (F13) ปัจจัยด้านภาวะการเติบโตของอุตสาหกรรม (V25)
- ปัจจัยที่ 14** (F14) ปัจจัยด้านการแข่งขันที่รุนแรงของธุรกิจ (V26)
- ปัจจัยที่ 15** (F15) ปัจจัยด้านการส่งเสริมจากภาครัฐ (V27)
- ปัจจัยที่ 16** (F16) ปัจจัยด้านการระงับตัวของสินเชื่อของสถาบันการเงิน (V30)

หลังจากที่ได้ทำการสกัดปัจจัยจากการวิเคราะห์ตัวประกอบ ซึ่งสามารถจัดกลุ่มได้เป็น 16 ปัจจัยดังที่ได้กล่าวไว้แล้วนั้น ก่อนที่วิเคราะห์ทางสถิติตามหัวข้อ 5.4 ถึง 5.6 คณะผู้วิจัยได้ทำการคำนวณคะแนนในแต่ละปัจจัยของกลุ่มตัวอย่างขึ้นใหม่ โดยการให้น้ำหนักของแต่ละปัจจัยเท่าๆกัน ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของแต่ละปัจจัย

#### **5.4 การทดสอบว่าปัจจัยใดมีผลต่อการพิจารณาอนุมัติสินเชื่อให้กับวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อมของสถาบันการเงิน**

จากแบบสอบถามในส่วนที่ 2 เกี่ยวกับปัจจัยที่สถาบันการเงินใช้ในการพิจารณาอนุมัติสินเชื่อให้กับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม คณะผู้วิจัยจะทำการทดสอบว่าค่าเฉลี่ยของคำตอบของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งกลุ่มที่เป็นธนาคารพาณิชย์เอกชน และกลุ่มที่เป็นสถาบันการเงินเฉพาะกิจของรัฐ ว่ามีระดับการเห็นด้วยมากกว่าหรือเท่ากับ “ปานกลาง” หรือไม่ โดยใช้สถิติ t-test ในการทดสอบ ค่าเฉลี่ยว่ามีค่ามากกว่าหรือเท่ากับ “3” หรือไม่ ซึ่งได้ผลการทดสอบดังรายละเอียดต่อไปนี้

##### **5.4.1 ธนาคารพาณิชย์เอกชน**

จากการทดสอบดังรายละเอียดในตาราง 5.15 พบว่ามีเพียง 1 ปัจจัยเท่านั้น ที่มีค่า Sig. เท่ากับ 0.146 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 คือ ปัจจัยด้านระยะเวลาการผ่อนชำระ (F11) จึงทำการปฏิเสธสมมติฐานที่ 2.2 และยอมรับสมมติฐานอื่นๆ ที่กล่าวไว้ในบทที่ 3

ตาราง 5.15 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของแต่ละปัจจัยกับความคิดเห็นระดับ “ปานกลาง” ของกลุ่มธนาคารพาณิชย์เอกชน

ปัจจัย	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	สถิติทดสอบ	
			t	Sig. (2-tailed)
F1 ปัจจัยด้านทักษะการบริหารจัดการ	3.73	.441	22.686	.000
F2 ปัจจัยภายนอกของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม	3.21	.544	5.369	.000
F3 ปัจจัยด้านระยะเวลาในการดำเนินงานและประสบการณ์ของผู้ประกอบการ	3.70	.511	18.935	.000
F4 ปัจจัยด้านภาพลักษณ์องค์กร	4.09	.551	27.348	.000
F5 ปัจจัยด้านความสามารถในการชำระหนี้	4.05	.542	26.624	.000
F6 ปัจจัยด้านความจำเป็นในการขอสินเชื่อ	3.60	.530	15.572	.000
F7 ปัจจัยด้านหลักทรัพย์ค้ำประกัน	3.43	.658	8.988	.000
F8 ปัจจัยด้านความน่าเชื่อถือของงบการเงิน	3.55	.780	9.669	.000
F9 ปัจจัยด้านการประกอบธุรกิจที่มีศีลธรรม หรือสร้างผลกระทบต่อสังคม	4.10	.833	18.205	.000
F10 ปัจจัยด้านความชัดเจนของวัตถุประสงค์ในการขอสินเชื่อ	4.19	.704	23.377	.000
F11 ปัจจัยด้านระยะเวลาการผ่อนชำระ	3.07	.891	1.058	.146
F12 ปัจจัยด้านสัดส่วนหนี้สินต่อทุน	3.78	.693	15.498	.000
F13 ปัจจัยด้านภาวะการเติบโตของอุตสาหกรรม	3.71	.589	16.514	.000
F14 ปัจจัยด้านการแข่งขันที่รุนแรงของธุรกิจ	3.14	.587	3.336	.001
F15 ปัจจัยด้านการส่งเสริมจากภาครัฐ	3.61	.622	13.524	.000
F16 ปัจจัยด้านการระงับตัวของสินเชื่อของสถาบันการเงิน	3.62	.715	11.967	.000

#### 5.4.2 สถาบันการเงินเฉพาะกิจของรัฐ

จากการทดสอบดังรายละเอียดในตาราง 5.16 พบว่ามีทั้งสิ้น 2 ปัจจัยที่มีค่า Sig. มากกว่า 0.05 คือ ปัจจัยด้านการแข่งขันที่รุนแรงของธุรกิจ (F14) และปัจจัยด้านการระงับตัวของสินเชื่อของสถาบันการเงิน (F16) สำหรับการทดสอบว่ามีค่าเฉลี่ยมากกว่าหรือเท่ากับ 3 หรือไม่

ส่วนปัจจัยด้านระยะเวลาการผ่อนชำระ (F11) แม้ว่าจะมีค่า Sig. น้อยกว่า 0.05 ก็ตาม แต่มีค่าเฉลี่ยน้อยกว่า 3 จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ 2.2 สมมติฐานที่ 5.3 และ สมมติฐานที่ 6.3 และ ยอมรับสมมติฐานอื่นๆ ที่กล่าวไว้ในบทที่ 3

ตาราง 5.16 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของแต่ละปัจจัยกับความคิดเห็นระดับ “ปานกลาง” ของกลุ่มสถาบันการเงินเฉพาะกิจของรัฐ

ปัจจัย	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	สถิติทดสอบ	
			t	Sig. (2-tailed)
F1 ปัจจัยด้านทักษะการบริหารจัดการ	3.65	.446	8.914	.000
F2 ปัจจัยภายนอกของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม	3.23	.569	2.454	.010
F3 ปัจจัยด้านระยะเวลาในการดำเนินงานและประสบการณ์ของผู้ประกอบการ	3.61	.542	6.881	.000
F4 ปัจจัยด้านภาพลักษณ์องค์กร	3.94	.532	10.713	.000
F5 ปัจจัยด้านความสามารถในการชำระหนี้	4.00	.565	10.762	.000
F6 ปัจจัยด้านความจำเป็นในการขอสินเชื่อ	3.75	.493	9.222	.000
F7 ปัจจัยด้านหลักทรัพย์ค้ำประกัน	3.27	.652	2.522	.008
F8 ปัจจัยด้านความน่าเชื่อถือของบการเงิน	3.68	.747	5.499	.000
F9 ปัจจัยด้านการประกอบธุรกิจที่ผิดศีลธรรม หรือสร้างผลกระทบต่อสังคม	3.81	.811	6.082	.000
F10 ปัจจัยด้านความชัดเจนของวัตถุประสงค์ในการขอสินเชื่อ	4.08	.640	10.271	.000
F11 ปัจจัยด้านระยะเวลาการผ่อนชำระ	2.65	.889	- 2.405	.011
F12 ปัจจัยด้านสัดส่วนหนี้สินต่อทุน	3.59	.686	5.276	.000
F13 ปัจจัยด้านภาวะการเติบโตของอุตสาหกรรม	3.73	.652	6.809	.000
F14 ปัจจัยด้านการแข่งขันที่รุนแรงของธุรกิจ	3.11	.516	1.276	.105
F15 ปัจจัยด้านการส่งเสริมจากภาครัฐ	3.73	.652	6.809	.000
F16 ปัจจัยด้านการกระจุกตัวของสินเชื่อของสถาบันการเงิน	3.08	.722	0.683	.250

### 5.5 การเรียงลำดับความสำคัญของแต่ละปัจจัยระหว่างธนาคารพาณิชย์เอกชนกับสถาบันการเงินเฉพาะกิจของรัฐ

ในการเรียงลำดับความสำคัญของปัจจัยที่ใช้ในการพิจารณาสินเชื่อของสถาบันการเงินให้กับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมนั้น ทางคณะผู้วิจัยจะแบ่งการพิจารณาออกเป็น 2 กลุ่ม

คือ ธนาคารพาณิชย์เอกชน และสถาบันการเงินเฉพาะกิจของรัฐ โดยจะเรียงลำดับความสำคัญจากมากไปหาน้อย โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยของแต่ละปัจจัยเป็นเกณฑ์

### 1) ธนาคารพาณิชย์เอกชน

การให้ลำดับความสำคัญในแต่ละปัจจัยของธนาคารพาณิชย์เอกชน โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ย ปรากฏว่าปัจจัยที่ธนาคารพาณิชย์เอกชน ให้ความสำคัญมากไปหาน้อยเรียงตามลำดับได้ดังตาราง 5.17

ตาราง 5.17 เรียงลำดับความสำคัญของปัจจัยของธนาคารพาณิชย์เอกชน

ลำดับที่	ปัจจัย	Mean	S.D.
1	F10 ปัจจัยด้านความชัดเจนของวัตถุประสงค์ในการขอสินเชื่อ	4.19	.704
2	F9 ปัจจัยด้านการประกอบธุรกิจที่ผิดศีลธรรม หรือสร้างผลกระทบต่อสังคม	4.10	.833
3	F4 ปัจจัยด้านภาพลักษณ์องค์กร	4.09	.551
4	F5 ปัจจัยด้านความสามารถในการชำระหนี้	4.05	.542
5	F12 ปัจจัยด้านสัดส่วนหนี้สินต่อทุน	3.78	.693
7	F1 ปัจจัยด้านทักษะการบริหารจัดการ	3.73	.441
6	F13 ปัจจัยด้านภาวะการเติบโตของอุตสาหกรรม	3.71	.589
8	F3 ปัจจัยด้านระยะเวลาในการดำเนินงานและประสบการณ์ของผู้ประกอบการ	3.70	.511
9	F16 ปัจจัยด้านการกระจุกตัวของสินเชื่อของสถาบันการเงิน	3.62	.715
10	F15 ปัจจัยด้านการส่งเสริมจากภาครัฐ	3.61	.622
11	F6 ปัจจัยด้านความจำเป็นในการขอสินเชื่อ	3.60	.530
12	F8 ปัจจัยด้านความน่าเชื่อถือของงบการเงิน	3.55	.780
13	F7 ปัจจัยด้านหลักทรัพย์ค้ำประกัน	3.43	.658
14	F2 ปัจจัยภายนอกของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม	3.21	.544
15	F14 ปัจจัยด้านการแข่งขันที่รุนแรงของธุรกิจ	3.14	.587

จากการเรียงลำดับความสำคัญของปัจจัยในการพิจารณาอนุมัติสินเชื่อให้กับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมของพนักงานธนาคารพาณิชย์เอกชน จะพบว่า ธนาคารพาณิชย์เอกชน จะให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านความชัดเจนของวัตถุประสงค์ในการขอสินเชื่อมากที่สุดเป็นอันดับแรก ตามมาด้วยปัจจัยด้านการประกอบธุรกิจที่ผิดศีลธรรมหรือสร้างผลกระทบต่อสังคม ปัจจัยด้านภาพลักษณ์องค์กร และปัจจัยด้านความสามารถในการชำระหนี้ ตามลำดับ

## 2) สถาบันการเงินเฉพาะกิจของรัฐ

การเรียงลำดับความสำคัญในแต่ละปัจจัยของสถาบันการเงินเฉพาะกิจของรัฐ โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ย ปรากฏว่าปัจจัยที่สถาบันการเงินเฉพาะกิจของรัฐให้ความสำคัญมากที่สุดไปหาน้อยเรียงตามลำดับ ได้ดังรายละเอียดตาราง 5.18

ตาราง 5.18 เรียงลำดับความสำคัญของปัจจัยของสถาบันการเงินเฉพาะกิจของรัฐ

ลำดับที่	ปัจจัย	Mean	S.D.
1	F10 ปัจจัยด้านความชัดเจนของวัตถุประสงค์ในการขอสินเชื่อ	4.08	.640
2	F5 ปัจจัยด้านความสามารถในการชำระหนี้	4.00	.565
3	F4 ปัจจัยด้านภาพลักษณ์องค์กร	3.94	.532
4	F9 ปัจจัยด้านการประกอบธุรกิจที่ผิดศีลธรรม หรือสร้างผลกระทบต่อสังคม	3.81	.811
5	F6 ปัจจัยด้านความจำเป็นในการขอสินเชื่อ	3.75	.493
7	F15 ปัจจัยด้านการส่งเสริมจากภาครัฐ	3.73	.652
6	F13 ปัจจัยด้านภาวะการเติบโตของอุตสาหกรรม	3.73	.652
8	F8 ปัจจัยด้านความน่าเชื่อถือของงบการเงิน	3.68	.747
9	F1 ปัจจัยด้านทักษะการบริหารจัดการ	3.65	.446
10	F3 ปัจจัยด้านระยะเวลาในการดำเนินงานและประสบการณ์ของผู้ประกอบการ	3.61	.542
11	F12 ปัจจัยด้านสัดส่วนหนี้สินต่อทุน	3.59	.686
12	F7 ปัจจัยด้านหลักทรัพย์ค้ำประกัน	3.27	.652
13	F2 ปัจจัยภายนอกของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม	3.23	.569

ในส่วนของสถาบันการเงินเฉพาะกิจของรัฐ อย่างธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย จะพบว่า การให้ความสำคัญของธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย จะมีลักษณะใกล้เคียงกับธนาคารพาณิชย์เอกชน ในช่วง 4 ลำดับแรก คือ ให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านความชัดเจนของวัตถุประสงค์ในการขอสินเชื่อมากที่สุดเป็นอันดับแรก ตามมาด้วยปัจจัยด้านความสามารถในการชำระหนี้ ปัจจัยด้านภาพลักษณ์องค์กร และปัจจัยด้านการประกอบธุรกิจที่ผิดศีลธรรมหรือสร้างผลกระทบต่อสังคม ตามลำดับ

ทั้งนี้จากการวิเคราะห์ผลของการเรียงลำดับการให้ความสำคัญของธนาคารพาณิชย์เอกชน และสถาบันการเงินเฉพาะกิจของรัฐ จะพบว่า สถาบันการเงินทั้ง 2 ประเภท ให้ความสำคัญกับ ปัจจัยด้านความชัดเจนของวัตถุประสงค์ในการขอสินเชื่อมากที่สุดเป็นอันดับแรก

เนื่องมาจากในการพิจารณาสินเชื่อที่นั้น ปัจจัยด้านวัตถุประสงค์ในการขอสินเชื่อของผู้ขอกู้ เป็นปัจจัยเบื้องต้นที่สำคัญที่ใช้กำหนดว่า ผู้ขอกู้มีความเหมาะสมในการได้รับอนุมัติสินเชื่อหรือไม่ และควรได้รับในวงเงินเท่าใดเพื่อให้เพียงพอต่อการนำไปใช้ประโยชน์เพื่อให้เกิดดอกผลและสามารถนำเงินที่ได้มาชำระคืนให้กับสถาบันการเงิน ซึ่งหากที่ผู้ขอกู้มีวัตถุประสงค์ในการขอกู้ที่ไม่ชัดเจน หรือมีการนำเงินไปใช้ผิดวัตถุประสงค์นี้ จะเป็นการเพิ่มความเสี่ยงในการปล่อยสินเชื่อให้กับสถาบันการเงิน

สำหรับการให้ความสำคัญกับปัจจัยทางด้านการประกอบธุรกิจที่ผิดศีลธรรมหรือการสร้างผลกระทบต่อสังคมนั้น สถาบันการเงินทั้งธนาคารพาณิชย์เอกชน และสถาบันการเงินเฉพาะกิจของรัฐ เป็นหน้าที่ร่วมกันของสถาบันการเงินที่จะต้องมีความรับผิดชอบต่อสังคม ทั้งนี้เพราะสถาบันการเงินทั้งสองประเภทเป็นสื่อกลางทางการเงินที่สำคัญต่อระบบเศรษฐกิจ และมีส่วนเกี่ยวข้องกับประชาชนจำนวนมากการปล่อยสินเชื่อใดๆ จึงต้องพิจารณาถึงผลกระทบต่อสังคมเป็นสำคัญ

ส่วนของปัจจัยด้านภาพลักษณ์องค์กรนั้น เป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่สถาบันการเงินทั้งสองประเภทให้ความสำคัญในระดับสูงเช่นเดียวกัน เนื่องจากปัจจัยดังกล่าวเป็นตัวสะท้อนถึงสถานะภาพของผู้ขอกู้ต่อบุคคลภายนอก ซึ่งการที่สถาบันการเงินจะสนับสนุนสินเชื่อแก่ธุรกิจใดๆ นั้น จำเป็นต้องมีการตรวจสอบในส่วนของประวัติการเป็นหนี้มีปัญหาในอดีต ประวัติการผ่อนชำระหนี้ ชื่อเสียงในแวดวงธุรกิจ รวมถึงภาระหนี้สินของผู้ขอกู้ด้วย ทั้งนี้ข้อมูลดังกล่าวเป็นประโยชน์ที่สำคัญในการวิเคราะห์ความเสี่ยงในการปล่อยสินเชื่อ และการพิจารณาอนุมัติสินเชื่อของสถาบันการเงิน

นอกจากนี้ปัจจัยด้านความสามารถในการชำระหนี้ก็ ถือเป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่สถาบันการเงินให้ความสำคัญในลำดับต้นๆ เนื่องจาก ปัจจัยดังกล่าวเป็นตัวกำหนดที่สำคัญว่า สถาบันการเงินควรจะให้กิจการกู้ยืมหรือไม่ และควรจะให้กู้ยืมในวงเงินเท่าใด ระยะเวลาสั้นเพียงใด รวมถึงเป็นตัวสะท้อนให้เห็นถึงโอกาสในการได้รับชำระหนี้คืนของสถาบันการเงินมีมากน้อยเพียงใด ดังนั้นปัจจัยดังกล่าวจึงเป็นปัจจัยที่สถาบันการเงินทั้งสองประเภทให้ความสำคัญอย่างมาก

อย่างไรก็ตาม จากการวิเคราะห์ผลการเรียงลำดับความสำคัญสามารถสรุปได้ว่า สถาบันการเงินทั้งสองกลุ่มไม่ได้ให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านหลักทรัพย์ค้ำประกันมาเป็นอันดับต้นๆ ซึ่งสอดคล้องกับผลจากการสัมภาษณ์ผู้จัดการสินเชื่อของสถาบันการเงินทุกแห่ง ที่กล่าวว่า ปัจจัย

ด้านหลักทรัพย์ค้ำประกันไม่ได้มีความสำคัญในการพิจารณาอนุมัติสินเชื่อมากนัก แต่ปัจจัยดังกล่าวเป็นเพียงตัวชดเชยความเสี่ยงในการพิจารณาอนุมัติสินเชื่อในกรณีที่ผู้ขอกู้ไม่สามารถปฏิบัติตามเงื่อนไข ซึ่งสำหรับการพิจารณาสินเชื่อให้กับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมนั้น ทางสถาบันการเงินส่วนใหญ่จะกำหนดให้ทางผู้ขอสินเชื่อระบุถึงประเภทหลักทรัพย์ค้ำประกัน และราคาประเมินมูลค่าหลักทรัพย์ค้ำประกันเพื่อประกอบการพิจารณาสินเชื่อด้วย

จากการเปรียบเทียบลำดับการให้ความสำคัญในแต่ละปัจจัยระหว่างธนาคารพาณิชย์ เอกชน และสถาบันการเงินเฉพาะกิจของรัฐ พบว่า มีบางปัจจัยที่สถาบันการเงินทั้งสองกลุ่ม ให้ความสำคัญแตกต่างกันอย่างเห็นได้ชัด คือ ทางธนาคารพาณิชย์เอกชนให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านการกระจุดตัวของสินเชื่อของสถาบันการเงินในระดับมาก แต่สำหรับสถาบันการเงินเฉพาะกิจพบว่าปัจจัยดังกล่าวอยู่ในระดับที่ต่ำมาก ซึ่งสอดคล้องกับการทดสอบทางสถิติที่พบว่าปัจจัยดังกล่าวไม่มีผลต่อการพิจารณาอนุมัติสินเชื่อให้กับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่น 95%

#### **5.6 การเปรียบเทียบการให้ระดับความสำคัญกับปัจจัยระหว่างธนาคารพาณิชย์เอกชน กับสถาบันการเงินเฉพาะกิจของรัฐ**

จากผลการทดสอบโดยใช้ Independent-Samples t-test เพื่อพิจารณาความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของระดับการให้ความสำคัญในแต่ละปัจจัยระหว่างธนาคารพาณิชย์เอกชน และสถาบันการเงินเฉพาะกิจของรัฐ ตามตาราง 5.19 พบว่าธนาคารพาณิชย์เอกชนและสถาบันการเงินเฉพาะกิจของรัฐ มีการให้ความสำคัญกับปัจจัยที่ใช้ในการพิจารณาสินเชื่อให้กับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่น 95% ได้แก่ ปัจจัยด้านระยะเวลาการผ่อนชำระ (F11) และปัจจัยด้านการกระจุดตัวของสินเชื่อของสถาบันการเงิน (F16) โดยที่ปัจจัยด้านระยะเวลาการผ่อนชำระเป็นปัจจัยที่ทั้งธนาคารพาณิชย์เอกชน และสถาบันการเงินเฉพาะกิจของรัฐไม่ได้ให้ความสำคัญในการพิจารณาสินเชื่อให้กับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ดังที่นำเสนอไปแล้วในหัวข้อ 5.4 และ 5.5

ตาราง 5.19 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบระดับความสำคัญของแต่ละปัจจัยระหว่างธนาคารพาณิชย์ เอกชน และสถาบันการเงินเฉพาะกิจของรัฐ

ปัจจัย	ธนาคารพาณิชย์ เอกชน		สถาบันการเงิน เฉพาะกิจของรัฐ		สถิติทดสอบ	
	Mean	S.D.	Mean	S.D.	t	Sig. (2-tailed)
F1 ปัจจัยด้านทักษะการบริหารจัดการ	3.73	.441	3.65	.446	0.91	.364
F2 ปัจจัยภายนอกของวิสาหกิจขนาด กลางและขนาดย่อม	3.21	.544	3.23	.569	-0.18	.856
F3 ปัจจัยด้านระยะเวลาในการ ดำเนินงานและประสบการณ์ของ ผู้ประกอบการ	3.70	.511	3.61	.542	0.96	.337
F4 ปัจจัยด้านภาพลักษณ์องค์กร	4.09	.551	3.94	.532	1.58	.115
F5 ปัจจัยด้านความสามารถในการชำระ หนี้	4.05	.542	4.00	.565	0.48	.630
F6 ปัจจัยด้านความจำเป็นในการขอ สินเชื่อ	3.60	.530	3.75	.493	-1.59	.114
F7 ปัจจัยด้านหลักประกัน	3.43	.658	3.27	.652	1.34	.180
F8 ปัจจัยด้านความน่าเชื่อถือของบ การเงิน	3.55	.780	3.68	.747	-0.92	.358
F9 ปัจจัยด้านการประกอบธุรกิจที่ผิด ศีลธรรม หรือสร้างผลกระทบต่อ สังคม	4.10	.833	3.81	.811	1.94	.054
F10 ปัจจัยด้านความชัดเจนของ วัตถุประสงค์ในการขอสินเชื่อ	4.19	.704	4.08	.640	0.91	.363
F11 ปัจจัยด้านระยะเวลาการผ่อนชำระ	3.07	.891	2.65	.889	2.62	.009
F12 ปัจจัยด้านสัดส่วนหนี้สินต่อทุน	3.78	.693	3.59	.686	1.48	.139
F13 ปัจจัยด้านภาวะการเติบโตของ อุตสาหกรรม	3.71	.589	3.73	.652	-0.23	.820
F14 ปัจจัยด้านการแข่งขันที่รุนแรงของ ธุรกิจ	3.14	.587	3.11	.516	0.33	.743
F15 ปัจจัยด้านการส่งเสริมจากภาครัฐ	3.61	.622	3.73	.652	-1.06	.291
F16 ปัจจัยด้านการกระจุกตัวของสินเชื่อ ของสถาบันการเงิน	3.62	.715	3.08	.722	4.19	.000

ส่วนปัจจัยด้านการระจุกตัวของสินเชื่อของสถาบันการเงินนั้น จากการสัมภาษณ์พนักงานสินเชื่อของธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทยนั้น พบว่าทางธนาคารไม่ได้ให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านการระจุกตัวของสินเชื่อในการพิจารณาอนุมัติสินเชื่อมากนัก ทั้งนี้เนื่องจากวัตถุประสงค์หลักของการก่อตั้งธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทยนั้น เพื่อเป็นการสนองนโยบายของภาครัฐในการให้ความช่วยเหลือวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ดำเนินธุรกิจใ้ในอุตสาหกรรมที่กำลังประสบปัญหาทางการเงินให้สามารถดำเนินธุรกิจต่อไปได้ ในขณะที่ธนาคารพาณิชย์เอกชนให้ความสำคัญกับปัจจัยดังกล่าวมาก เนื่องจากปัจจัยดังกล่าวเป็นวิธีการบริหารความเสี่ยงโดยการกระจายความเสี่ยงจากการอนุมัติสินเชื่อของธนาคารพาณิชย์ไม่ให้เกิดการระจุกตัวไว้กับอุตสาหกรรมใดอุตสาหกรรมหนึ่งมากเกินไป

#### 5.7 สรุปข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากแบบสอบถาม

คณะผู้วิจัยได้เปิดโอกาสให้ผู้ตอบแบบสอบถามจากสถาบันการเงินทั้ง 6 แห่งได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางในการแก้ไขปัญหาการเข้าถึงแหล่งเงินทุนให้กับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม รวมไปถึงข้อเสนอแนะเกี่ยวกับบทบาทของหน่วยงานภาครัฐและสถาบันการเงินต่างๆ ในการช่วยเหลือวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม โดยการตั้งคำถามปลายเปิดข้อที่ 11 ถึง 14 ไว้ในแบบสอบถาม ซึ่งสามารถสรุปข้อเสนอแนะที่สำคัญได้ดังต่อไปนี้

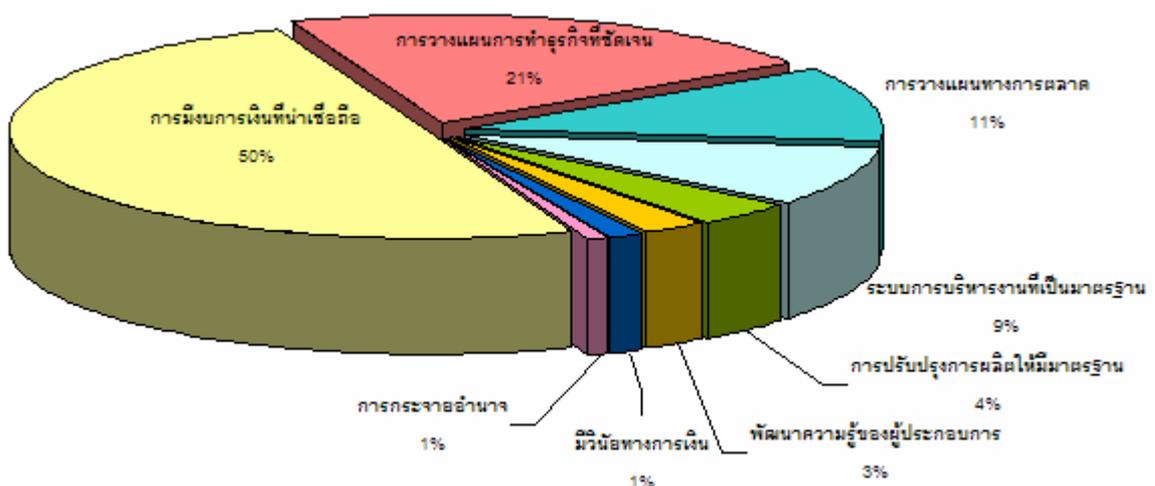
#### 1) ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการปรับปรุงการบริหารจัดการของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเพื่อให้ได้รับการอนุมัติสินเชื่อจากสถาบันการเงิน (คำถามข้อ 11)

ผลการรวบรวมแบบสอบถามจากพนักงานสินเชื่อของสถาบันการเงินทั้ง 6 แห่ง ปรากฏว่ามีพนักงานสินเชื่อที่ให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการปรับปรุงการบริหารจัดการของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจำนวนรวมทั้งสิ้น 235 ความคิดเห็น จำแนกตามความถี่ของข้อเสนอแนะแต่ละข้อ เรียงจากมากไปหาน้อยได้ดังต่อไปนี้

- ควรมีการจัดทำงบการเงินที่สะท้อนผลประกอบการที่แท้จริง น่าเชื่อถือ สามารถตรวจสอบได้ โดยที่มีระบบการจัดเก็บข้อมูลทางการเงินและระบบบัญชีที่เป็นมาตรฐาน น่าเชื่อถือ สามารถตรวจสอบแหล่งที่มาของข้อมูลได้ (มีความถี่ = 117)
- ควรมีการวางแผนในการทำธุรกิจและจัดทำแผนธุรกิจที่ชัดเจน ครบถ้วน เป็นรูปธรรม มีข้อมูลอ้างอิง สมมติฐานที่มีความเป็นไปได้ และมีการคำนึงถึงผลกระทบจากปัจจัยภายนอก (มีความถี่ = 50)

- ควรมีการให้ความสำคัญกับวางแผนทางด้านการตลาด การกำหนดกลุ่มลูกค้าเป้าหมาย และช่องทางการจัดจำหน่ายที่มีความชัดเจน เพื่อใช้ในการกำหนดกลยุทธ์ทางการตลาดให้สอดคล้องกับความต้องการของกลุ่มลูกค้านั้นๆ (ความถี่ = 27)
- ควรมีระบบการบริหารจัดการที่เป็นมาตรฐาน เพื่อพัฒนาศักยภาพในการแข่งขัน และการเติบโตของกิจการ (ความถี่ = 21)
- ควรปรับปรุงการผลิตสินค้าให้มีคุณภาพ ได้มาตรฐาน และพยายามสร้างความแตกต่างให้กับสินค้าเพื่อเพิ่มมูลค่าให้กับสินค้า และตอบสนองความต้องการของลูกค้า โดยที่มีต้นทุนการผลิตที่ต่ำ (ความถี่ = 9)
- ควรมีการเพิ่มพูนและพัฒนาความรู้ในด้านการบริหารจัดการทางด้านการผลิต การตลาด การเงิน ของผู้ประกอบการ (ความถี่ = 6)
- ควรมีวิสัยทางการเงิน โดยสร้างความโปร่งใสในการบริหารงาน แยกบัญชีระหว่างกรรมการบริษัท กับบริษัทออกจากกันอย่างชัดเจน และมีการเสียภาษีตามรายได้ที่แท้จริง (ความถี่ = 3)
- ควรปรับปรุงการบริหารงานให้มีการกระจายอำนาจมากกว่าที่จะเป็นแบบรวมอำนาจ ทั้งนี้เนื่องจากการบริหารงานด้วยคนเพียงคนเดียว จะทำให้มีความสามารถจำกัดเพียงบางด้านเท่านั้น (ความถี่ = 2)

แผนภาพ 5.11 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการปรับปรุงการบริหารจัดการของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเพื่อให้ได้รับการอนุมัติสินเชื่อจากสถาบันการเงิน

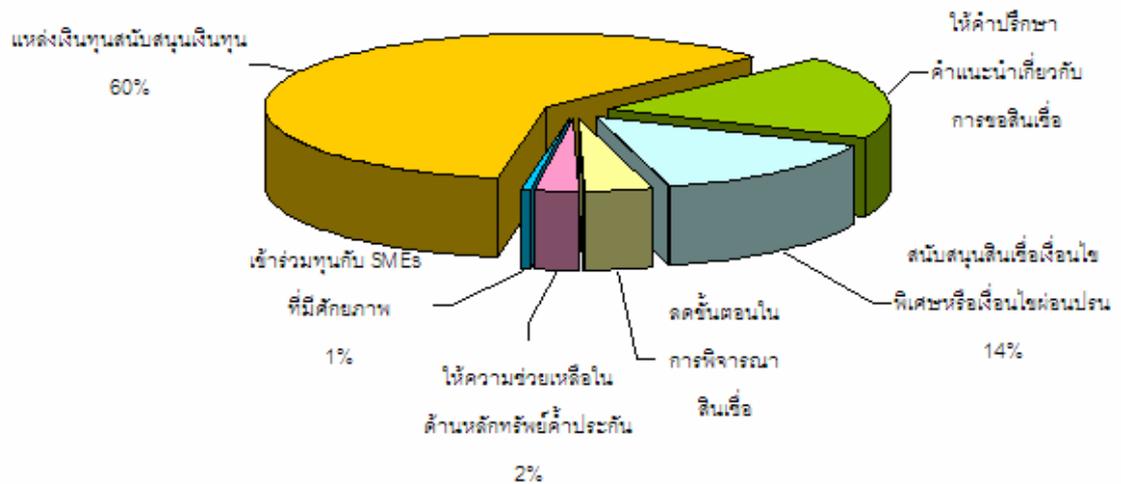


## 2) ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับบทบาทของสถาบันการเงินในการแก้ไขปัญหาแหล่งเงินทุนให้กับผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (คำถามข้อ 12)

ผลการรวบรวมแบบสอบถามจากพนักงานสินเชื่อของสถาบันการเงินทั้ง 6 แห่ง ปรากฏว่ามีพนักงานสินเชื่อที่ให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับบทบาทของสถาบันการเงินในการแก้ไขปัญหาแหล่งเงินทุนให้กับผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจำนวนรวมทั้งสิ้น 161 ความคิดเห็น จำแนกตามความถี่ของข้อเสนอแนะแต่ละข้อ เรียงจากมากไปหาน้อยได้ดังต่อไปนี้

- การเป็นแหล่งสนับสนุนเงินทุนให้แก่ผู้ประกอบการวิสาหกิจที่มีศักยภาพ แต่ประสบปัญหาปัญหาทางการเงิน หรือการเข้าถึงแหล่งเงินทุน หรือปัญหาสภาพคล่อง (ความถี่ = 97)
- การให้คำปรึกษาและคำแนะนำ เกี่ยวกับแนวทางการขอสินเชื่อและการเตรียมตัวก่อนการขอสินเชื่อกับสถาบันการเงิน รวมถึงการให้ความรู้ทางด้านการบริหารจัดการทางการเงินภายในกิจการที่เหมาะสม (ความถี่ = 30)
- การให้การสนับสนุนสินเชื่อเงื่อนไขพิเศษ หรือเงื่อนไขผ่อนปรนแก่วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม เช่น สนับสนุนเงินกู้ดอกเบี้ยต่ำ การขยายระยะเวลาการผ่อนชำระให้ยาวขึ้น (ความถี่ = 23)
- การปรับลดขั้นตอนในการพิจารณาสินเชื่อให้เร็วขึ้นและง่ายขึ้น โดยอาจมีการออกผลิตภัณฑ์สินเชื่อสำเร็จรูปให้กับลูกค้าที่มีศักยภาพและมีคุณสมบัติตามหลักเกณฑ์ที่สถาบันการเงินกำหนด (ความถี่ = 6)
- การให้ความช่วยเหลือในด้านหลักทรัพย์ค้ำประกัน ในกรณีที่หลักทรัพย์ค้ำประกันไม่เพียงพอหรือขาดหลักทรัพย์ค้ำประกัน โดยการลดกฎเกณฑ์ทางด้านมูลค่าหลักทรัพย์ค้ำประกันให้ต่ำลง (ความถี่ = 4)
- การเข้าร่วมทุนกับทางผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่มีศักยภาพ (ความถี่ = 1)

แผนภาพ 5.12 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับบทบาทของสถาบันการเงินในการแก้ไขปัญหาแหล่งเงินทุนให้กับผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม



3) ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับบทบาทของภาครัฐในการแก้ไขปัญหาแหล่งเงินทุนให้กับผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (คำถามข้อ 13)

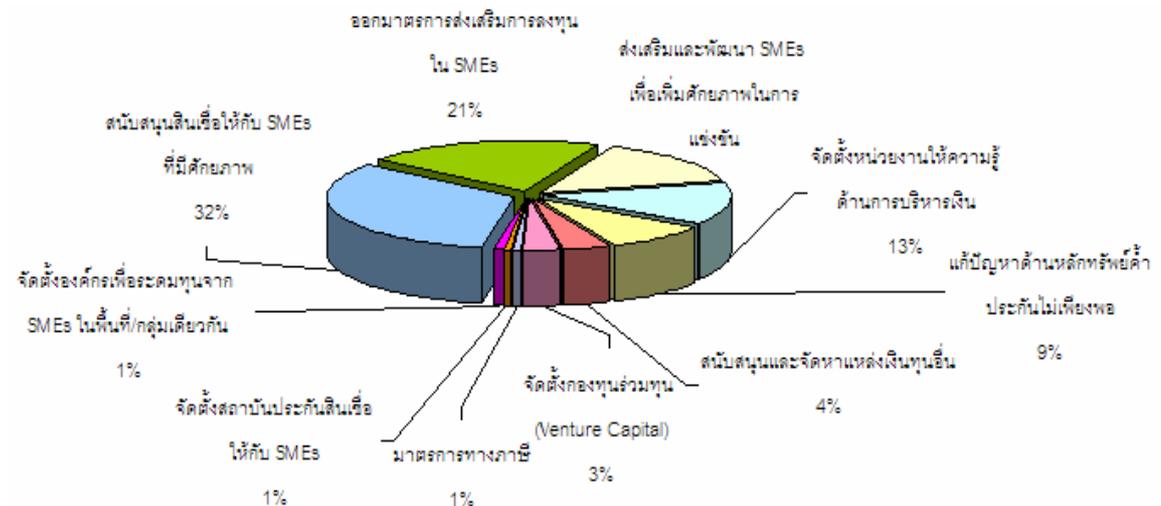
ผลการรวบรวมแบบสอบถามจากพนักงานสินเชื่อของสถาบันการเงินทั้ง 6 แห่ง ปรากฏว่ามีพนักงานสินเชื่อที่ให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับบทบาทของภาครัฐที่ควรดำเนินการให้ความช่วยเหลือและแก้ไขปัญหาแหล่งเงินทุนให้กับผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม จำนวนรวมทั้งสิ้น 136 ความคิดเห็น จำแนกตามความถี่ของข้อเสนอแนะแต่ละข้อ เรียงจากมากไปหาน้อยได้ดังต่อไปนี้

- ควรให้การสนับสนุนสินเชื่อแก่วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่มีศักยภาพ หรืออยู่ในอุตสาหกรรมที่ภาครัฐให้การส่งเสริม ในรูปของอัตราดอกเบี้ยต่ำหรือเงื่อนไขพิเศษเพื่อเพิ่มศักยภาพในการแข่งขันและสภาพคล่องให้กับกิจการ โดยผ่านทางช่องทางของธนาคารพาณิชย์และสถาบันการเงินต่างๆ (ความถี่ = 45)
- ควรมีมาตรการส่งเสริมและกระตุ้นการลงทุนในวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมให้มากขึ้น ทั้งในส่วนของการลดหย่อนภาษี ค่าธรรมเนียมต่างๆ ตลอดจนการจัดตั้งสถาบันการเงินเพื่อสนับสนุนเงินทุนให้แก่วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเพิ่มขึ้น และเข้าถึงแหล่งเงินทุนได้ง่ายขึ้น (ความถี่ = 28)
- ควรให้การส่งเสริมและพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในทุกๆด้าน และทุกอุตสาหกรรมอย่างจริงจัง โดยเฉพาะวิสาหกิจที่ดำเนินงานในด้านการวิจัยหรือการพัฒนา

นวัตกรรมเพื่อเพิ่มศักยภาพในการแข่งขัน และอำนาจต่อรองให้กับผู้ประกอบการ (ความถี่ = 20)

- ควรจัดตั้งหน่วยงานให้ความรู้ทางด้านการบริหารเงินแก่ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อมอย่างต่อเนื่อง พร้อมทั้งให้คำปรึกษาและคำแนะนำเกี่ยวกับแนวทางการแก้ปัญหาทางด้านการเงิน (ความถี่ = 18)
- ควรเข้ามาช่วยแก้ปัญหาทางด้านหลักทรัพย์ค้ำประกันที่ไม่เพียงพอของผู้ประกอบการ โดยให้หน่วยงานของรัฐเข้ามามีบทบาทในการค้ำประกันให้กับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม มากกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน (ความถี่ = 12)
- ควรมีส่วนในการสนับสนุนจัดหาแหล่งเงินทุนอื่นๆ เช่น การจัดตั้งกองทุนสำหรับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม หรือกองทุนเพื่อช่วยเหลือกิจการที่มีปัญหา นอกเหนือจากแหล่งเงินทุนปกติ (ความถี่ = 6)
- ควรมีการจัดตั้งกองทุนร่วมทุน (Venture Capital) โดยเข้าร่วมทุนกับทางวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อมที่มีศักยภาพ โดยมีเงื่อนไขผ่อนปรนลงบ้างจากเงื่อนไขในปัจจุบัน (ความถี่ = 4)
- ควรออกมาตรการทางภาษีที่รุนแรงสำหรับวิสาหกิจที่เลี้ยงภาษี และในทางกลับกันออกนโยบายทางที่ผ่อนปรน โดยการลดภาษีให้กับวิสาหกิจที่ให้ความร่วมมือในการชำระภาษี (ความถี่ = 1)
- ควรจัดตั้งสถาบันประกันสินเชื่อให้กับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม โดยอาจมีการประเมินวิสาหกิจที่ดีให้ได้รับสินเชื่อเงื่อนไขพิเศษ (ความถี่ = 1)
- ควรให้การสนับสนุนการจัดตั้งองค์กรหรือสหกรณ์เพื่อระดมทุนจากผู้ประกอบการที่อยู่ในพื้นที่เดียวกัน หรืออยู่ในธุรกิจเดียวกัน (ความถี่ = 1)

แผนภาพ 5.13 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับบทบาทของภาครัฐในการแก้ไขปัญหาแหล่งเงินทุนให้กับผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม



4) ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของสถาบันการเงินในการแก้ไขปัญหาแหล่งเงินทุนให้กับผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (คำถามข้อ 14)

ผลการรวบรวมแบบสอบถามจากพนักงานสินเชื่อของสถาบันการเงินทั้ง 6 แห่ง ปรากฏว่ามีพนักงานสินเชื่อที่ให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับบทบาทของหน่วยงานภาครัฐหรือเอกชนแห่งใดที่ควรเข้ามามีบทบาทในการช่วยแก้ไขปัญหาแหล่งเงินทุนให้กับผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม จำนวนรวมทั้งสิ้น 186 ความคิดเห็น จำแนกตามความถี่ของข้อเสนอแนะแต่ละข้อ เรียงจากมากไปหาน้อยได้ดังต่อไปนี้

- หน่วยงานราชการต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ในส่วนของกระทรวงการคลัง กระทรวงพาณิชย์ กระทรวงอุตสาหกรรม กระทรวงแรงงาน กรมสรรพากร และกรมพัฒนาธุรกิจ เป็นต้น (ความถี่ = 86)
- สถาบันการเงินของรัฐ ทั้งในส่วนของธนาคารเฉพาะกิจ และธนาคารพาณิชย์ของรัฐ (ความถี่ = 55)
- ธนาคารแห่งประเทศไทย (ความถี่ = 23)
- ธนาคารพาณิชย์เอกชน (ความถี่ = 9)
- บริษัทประกันสินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อม (บสย.) (ความถี่ = 6)
- สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย (สสว.) (ความถี่ = 5)
- Thailand Securities Institute (TSI) (ความถี่ = 1)

- บริษัทเอกชนขนาดใหญ่ หรือรัฐวิสาหกิจ เช่น ปตท., ปูนซิเมนต์ไทย (ความถี่ = 1)

แผนภาพ 5.14 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของสถาบันการเงินในการแก้ไขปัญหาแหล่งเงินทุนให้กับผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

